

சுற்றியலுச்சூர்

சங்கிளக

ஜனவரி
பெப்ரவரி
மார்ச்

2009

இதுதான்
நம்பிக்கை

திடன்கொள்ளுங்கள்
பயப்படாதேயுங்கள்.

கொடுப்பவரா?
பெற்றுக்கொள்பவரா?

நாம் எப்பொழுது
ஜூபிக்கவேண்டும்?

தேவன் நல்லவர்

காந்தாவே,

ஒ மது செய்தக்களால்
என்னை

யகிழ்ச்சியாக்கினீர்!

(சங்கீதம் 92:4)

இலங்கை
சுற்றியலுச்சூர்
வெளியீடு

வருடம் 37

வெளியீடு 1

ஜனவரி - மார்ச் 2009

வருடம் 37

வெளியீடு 1

சத்தியவசனம்

சஞ்சிகை

பொருளடக்கம்

பக்கம்

நிர்வாக இயக்குனரின் - சகோ. ஜேமஸ் கனகநாயகம்	04
கடவுளோடு ஒரு நேர்காணல்	05
இதுதான் நம்பிக்கை - இது கதையல்ல நிஜம்	06
திடன்கொள்ளுங்கள் - சகோ கே. பழனிவேல் ஆபிரகாம்	08
கொடுப்பவரா? - சகோதரி சாந்திபொன்னு	11
கேள்வி பதில் - டாக்டர் ஆர். ஸ்டான்லி	15
எப்பொழுது ஜெபிக்க - சகோ எம். எஸ். வசந்தகுமார்	20
தேவன் நல்லவர் - டாக்டர் உட்ரோ குரோல்	23
ஏதேன்	27
சிறுவர் சோலை	29

நிர்வாக இயக்குநர் : திரு. ஜேமஸ் கனகநாயகம்
முதன்மை ஆசிரியர் : திரு. நீரியஸ் பெர்ணான்டோ
உதவி ஆசிரியர் : திரு. வஷ்ணி ஏனர்ஸ்ட்

Sathiyavasanam

P.O. Box 1012, Colombo, Sri Lanka.

Tele & Fax 011-2695441, 011-2698843

E-mail svsl@slt.net.lk Web: www.sathiyavasanam.lk

BACK TO
THE
BIBLE®

சத்தியவசனம்

“ஆண்டவரே, தேவரீர் தலை/முறை தலை/முறையாக எங்களுக்கு அடைக்கலமானவர். எங்கள் தேவனாகிய ஆண்டவரீன் பரியம் எங்களுமேல் இருப்பதாக. எங்கள் கைகளின் கிரியையை எங்கள்டத்தில் உறுதிப்படுத்தும். ஆம், எங்கள் கைகளின் கிரியையை எங்கள்டத்தில் உறுதிப்படுத்தியருளும்!” (சங்கீதம் 90:1,17)

ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் சத்தியவசன அன்பர்கள் அனைவருக்கும் சத்தியவசன ஊழியர்கள் சார்பாக நத்தார் மற்றும் புதுவருட வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

“ஓ மனிதனே நீ எங்கே போகிறாய்? காலையில் மலர்ந்து மாலையில் மறையும் மலராய் வாழ்கிறாய்” என்று ஆரம்பிக்கும் ஒரு அருமையான சத்தியவசன பாடல் ஒன்று உண்டு. மோசேயும்கூட தன்னுடைய ஜெபத்தில் “காலையிலே முளைக்கிற புல்லுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். அது காலையிலே முளைத்துப் பூத்து, மாலையிலே அறுப்புண்டு உலர்ந்துபோம்.” (சங்.90:5,6) என்பதாக மனித வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மையை விபரிக்கின்றார். இப்படியாக காலையில் மலர்ந்து மாலையில் மறைந்துபோகும் இந்த மனித வாழ்க்கையில் ஒருகனம் நின்று, திரும்பிப் பார்த்து, நாம் எங்கே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம், எதற்காக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம் என எப்போதாவது நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா? அப்படி சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், இந்த மனித வாழ்க்கை எவ்வளவு குறுகியது என்பதை மட்டுமல்ல, இதை எப்படியாக நாம் அர்த்தமில்லாமல் வாழ்ந்துவிட்டோம் என்பதையும் கண்டுகொள்வோம். உண்மையில் “வாழ்ந்துவிட்டோம்” என்று கூறுவதைவிட நாம் அர்த்தமில்லாமல் “கழித்துப்போட்டோம்” என்று கூறுவதுதான் பொருத்தமானது. அதனால்தான் “ஓரு கதையைபோல எங்கள் வருஷங்களை கழித்துப்போட்டோம்” (சங்கீதம் 90:9) என்பதாக மோசே கூறுகின்றார்.

அருமையானவர்களே, வருடத்தின் இறுதிக்குள் வந்திருக்கும் நாமும்கூட இவ்விதமாக உணரு வோமானால், மோசே தன் வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாக மாற்றிக்கொள்ளும்படிக்கு ஆண்டவரிடம் கேட்ட அந்த 3 காரியங்களை, நாமும் நமது ஜெபமாக மாற்றிக்கொள்வோமாக!

1. நாங்கள் நூன இருதயமுள்ளவர்களாகும்படி, எங்கள் நாட்களை என்னும் அறிவை எங்களுக்குப் போதித்தருனும். (சங்கீதம் 90:12)

2. நாங்கள் எங்கள் வாழ்நாளெல்லாம் களிகூர்ந்து மகிழும்படி, காலையிலே எங்களை உமது கிருபையால் திருப்தியாக்கும். (சங்கீதம் 90:14)

3. தேவரீர் எங்களைச் சிறுமைப்படுத்தின நாட்களுக்கும், நாங்கள் துன்பத்தைக் கண்ட வருஷங்களுக்கும் சரியாய் எங்களை மகிழ்ச்சியாக்கும் (சங்கீதம் 90:15) வூமென்.

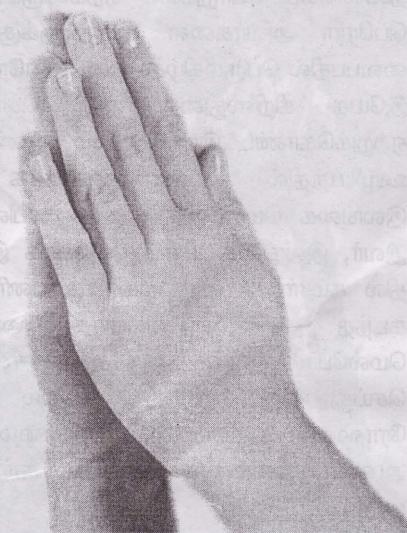
பிறக்கவிருக்கும் புதுவருடம் உங்கள் அனைவருக்கும் அர்த்தமுள்ளதும் ஆண்டவரீன் ஆசீர்வாதம் நிறைந்ததுமான வருடமாக அமைய வாழ்த்துகின்றேன்.

கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக!

அன்புடன்

நீரியன் பெர்ணான்டோ

(சத்தியவசனம் - தமிழ்ப்பணி பொறுப்பாளர்)

நிர்வாக இயக்குநரின் இதயத்திலிருந்து...

“நமக்கு வயது செல்லச் செல்ல நாட்கள் மிக வேகமாய் கடந்துசெல்வதாக உணருவோம்’ என்பதாக ஒருவர் கூறினார். ஒருவேளை இதை நீங்களும் உணர்ந்திருக்கலாம். உண்மையில் இந்தவருடம் மிகவேகமாய் கடந்துபோய்விட்டது. இவ்வருடத்தின் இறுதிக்கு வந்திருக்கும் நாம் நமது கடந்தகாலத்தை திரும்பிப் பார்த்து, எதிர்காலத்தைத் திட்டமிட இது சிறந்த தருணமாகும்.

அந்த வகையில் கர்த்தருடைய வார்த்தையை கற்றுக்கொடுத்து, மக்களை ஆண்டவரோடு ஒரு உயிரோட்டமுள்ள உறவுக்குள் வழிநடத்தும் இந்த பணிக்கு கடந்த ஆண்டில் நீங்கள் கொடுத்த ஒத்துழைப்புக்காக உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, கர்த்தருடைய பணியில் உண்மையும் உத்தமமுமாய் உழைத்த எமது ஊழியர்களுக்காகவும் ஆண்டவரை நன்றியோடு துதிக்கின்றேன்.

பிறக்கவிருக்கும் புதிய வருடத்தில் கர்த்தர் பல புதிய வாசல்களைத் திறந்து, எல்லைகளைப் பெரிதாக்கி, மக்களின் வாழ்விலே பெரியக் காரியங்களைச் செய்வார் என விகவாசிக்கின்றேன்.

2009 ஜனவரி
மாதத்திலிருந்து
இலங்கைBack
to the Bible

நிறுவனத் தின்
புதிய நிர்வாக
இயக்குநராக

தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்கவிருக்கும் திரு. மயுக்க பெரேரா அவர்களை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். 1981ம் ஆண்டு இயேசு கிறிஸ்துவை தன் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்ட இவர், 1988ம் ஆண்டுமதல் முழுநேர ஊழியத்தில் ஈடுபாடுள்ளவராக இருக்கின்றார். இலங்கை மெதுடில்த திருச்சபையின் அங்கத்தினரான இவர், இலங்கை கிறிஸ்துவுக்காக இளைஞர் ஊழியத்தில் சமார் 17 வருடங்களாக பணியாற்றியுள்ளதோடு கடந்த 3 வருடங்களாக அவுஸ்திரேலியாவில் மெல்போனிலுள்ள ஒரு திருச்சபையில் ஊழியம் செய்து வருகின்றார். மயுக்கவும் அவரது மனைவி ரோஷனும் திருமனமாகி, அண்மையில் தமது 14வது ஆண்டு நிறைவை நினைவு கூந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தேவனுடைய வார்த்தையை மக்களுக்கு உபதேசிக்கவும் கற்றுக்கொடுக்கவும் ஆர்வமுள்ள இவர், சபைகளிலும், கிறிஸ்தவ கருத்தரங்குகளிலும், வாலிபர்களுக்கான ஒன்றுகூடுகைகளில் செய்தியாற்றும் சிறந்த பேச்சாளராவார். அத்துடன் புதிதாக இரட்சிக்கப் பட்ட இளம் வாலிபர்களை கிறிஸ்துவுக்குள் ஆழமான உறவுக்குள் வழிநடத்துவதிலும் சிறந்த அனுபவமுள்ள வராவார். மேலும் இவர் கொழும்பு இறையியல் கல்லூரியில் அவ்வப்போது வெளிவாரி விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவர் அமெரிக்காவில், டியர்பில்ட்டிலுள்ள திரித்துவ இறையியல் கல்லூரியில் உயர் பட்டப் படிப்பை நிறைவெசய்துள்ளதோடு, UK கணக்காளர் சங்க அங்கத்தினராகவும் இருக்கின்றார். தன்னுடைய வாழ்க்கையில் பெரும்பகுதியை இலங்கையில் கழித்த இவர், 2 வருடங்கள் அமெரிக்காவிலும் 3 வருடங்கள் அவுஸ்திரேலியாவிலும் தங்கி பணியாற்றியுள்ளதோடு பாகிஸ்தானில் ஊழியங்களை கட்டியெழுப்பும் பணியிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இவர் ஊழியத்தில் தன்னுடைய அழைப்பைக் குறித்து கூறும்போது “நான் தேவனை நேசிக்கின்றேன். அத்துடன் மக்களையும் நேசிக்கின்றேன். அவர்கள் தேவனுடைய அன்பையும் மன்னிப்பையும் பெற்றுக் கொள்ள என்னாலான உதவிகளை நான் செய்யவும், தேவனுடைய வார்த்தையின்படி அறிவிலும் அன்பிலும் வளரவும், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி அவருடைய சீஷர் களாக வாழவும் மக்களைப் பயிற்றுவிக்கவும் உதவி செய்யவும் தாகமுடையவனாக இருக்கிறேன்.” என பகிர்ந்துகொண்டார்.

சத்தியவசன அன்பர்களாகிய நீங்கள் கடந்த காலங்களில் இலங்கை Back to the Bible ஊழியத்திற்கு உங்கள் பங்களிப்பை செய்துவந்ததுபோல இனிவரும் காலங்களிலும் செய்வீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

இப்படிக்கு

திரு. ஜேம்ஸ் கனகநாயகம்.

(நிர்வாக இயக்குநர் Back to the Bible)

கடவுளிடம் ஒரு கேள்வி....

ஒருநாள் அதிகாலைநேரம். நான் படுக்கையில் இருந்தேன். அப்போது நான் கடவுளைக் கண்டு அவரிடம் கேள்வி கேட்பதாக ஒரு கனவு கண்டேன். “என்னிடம் கேள்வி கேட்கப் போகின்றாயா?” என்று கேட்டார். ‘ஆம்... உங்களுக்கு கால அவகாசம் இருக்குமானால்...’ என்று தயங்கித் தயங்கியபடியே கூறினேன். அவர் என்னைப் பார்த்து சிரிந்தவண்ணம் “என்னுடைய காலம் நித்திய நித்தியமானது. அது சரி, நீ என்ன கேட்கப்போகிறாய்? கேள்.” என அனுமதிகொடுத்தார்.

‘ஆண்டவரே, மனிதர்களின் வாழ்வில் நீங்கள் கண்டு வியந்தது என்ன?’

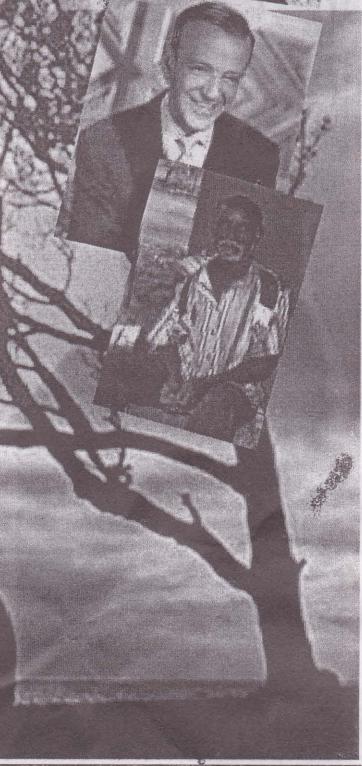
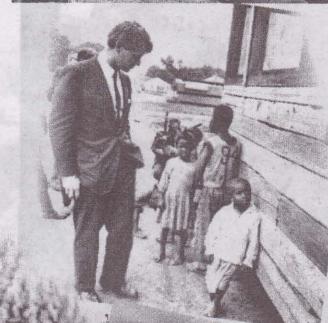
“அவர்கள் தங்கள் சிறு பிராயத்தைக் குறித்து சலிப்படைந்து, விரைவில் பெரியவர்களாக மாற துடிக்கிறார்கள்.

ஆனால் பெரியவர்களாகிவிட்டப் பின்னர் மீண்டும் சிறுவர்களாக மாற விரும்புகின்றார்கள்.”

“அவர்கள் பணம் உழைக்க பிரயாசப்பட்டு தங்கள் உடல்நலத்தைக் கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். பின்னர் தாம் இழந்த உடல்நலத்தை மீண்டும்பெற தாம் உழைத்த பணம் அத்தனையையும் மறுபடியும் செவுமிக்கிறார்கள்.”

“அவர்கள் எப்போது பார்த்தாலும் எதிர்காலத்தைக் குறித்து கவலைப்படுதால், நிகழ்காலத்தின் சந்தோஷத்தையும் இழந்துபோகிறார்கள். எதிர்காலமும் ஏக்கக்கோடு முடிகிறது.”

“அவர்கள் வாழும்போது தாம் ஒருபோதுமே சாலகில்லை என்குபோல் வாய்க்கிணம்கள்

கிடுதான் நம்பிக்கை

- இது கதையல்ல நிஜம் -

உங்கள் வாழ்க்கையைக் குறித்து மிகவும் களைப்படைந்தவர்களாய் வெறுத்துப்போய், நம்பிக்கையற்றவர்களாய், இருக்கின்றிர்களா? இந்த கதையல்ல நிஜம் உங்களுக்கான ஒரு சவால்.

2002ம் ஆண்டு டிசம்பர் 24ம் தீக்தி கிறிஸ்மஸ் தினத்துக்கு முந்தியநாள் ஒரு ஆண் நாய்க்குட்டியொன்று மூன்று கால்களுடன் அங்கவீனமாய் பிறந்தது. அதன் பின்கால்கள் இரண்டும் பெலன்மிக்கதாக இருந்தாலும் அதன் முன்னங்கால் மிகவும் பெலவீனமானதாக அசைவற்று இருந்தது. எனவே அதன் ஒரு கால் அறுவை சிகிச்சையினால் அகற்றப்பட்டது.

எனினும் அந்த நாய்க்குட்டி பிறந்ததிலிருந்து அதனால் நடக்கவே முடியாதிருந்தது. பாவம், அதனால்தான் என்னவோ, அதன் தாய்க்கட அதை வெறுக்கத் தொடங்கியது.

அந்த நாய்க்குட்டியின் சொந்தக்காரர் அது தயிப்பிழைக்குமென்ற நம்பிக்கையற்றவராக அதனை நஞ்சுட்டி கொள்ளுவிட என்னிக்கொண்டிருந்த போது, ஜாட் என்ற ஒரு பெண் அந்த நாய்க்குட்டியைக் கண்டு அதன்மீது பரிதாபப்பட்டு, அதைத் தக்கெடுத்து பராமரிக்க விரும்பினார். அந்த நாய்க்குட்டியை தன் செல்லப்பிராணியாக வளர்க்கவும் அதற்கு நடப்பதற்குப் பழக்குவிக்கவும் திடசங்கடப்பம் கொண்டவராக அந்த நாய்க்குட்டிக்கு “நம்பிக்கை” என்று பெயரிட்டார்.

முதலாவதாக அந்த நாய்க்குட்டி அசைவுகளை உணர்ந்துகொள்ளும்படி அதை ஒரு மிகக்கும் தட்டில் வைத்து பயிற்றுவித்தாள். அதன் மூலம் அந்த நாய்க்குட்டி, அசைவுகளை மெதுமெதுவாக உணர்ந்துகொள்ளத் தொடங்கியது.

பின்னர் அந்த நாய்க்குட்டியை அதன் இரு கால்களினால் எழுந்து நிற்கவும் துள்ளிக் குதிக்கவும் பாயவும் பழக்குவித்தாள், அப்படியாக அது எழுந்து நிற்கும் ஒவ்வொருமுறையும் அதற்கு இனிப்பான உணவைக் கொடுத்து அதை உற்சாக முட்டனாள். அந்த வீட்டிலிருந்த ஏனைய நாய்களும்கூட அந்த நாய்க்குட்டி எழுந்து நடக்கும்படியாக உற்சாகப்படுத்தின.

ஆச்சியிப்பத்தக்கவிதமாக ஆறு மாதங்களுக்குள் அந்நாய்க்குட்டி சமநிலையில் எழுந்து நிற்கவும், தத்தித்தத்திப் முன்னால் பாயவும் நடக்கவும் கற்றுக்கொண்டது. அதன்பின் பனிப் பாதையில் நடக்கவும் அதற்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது “நம்பிக்கை” என்ற ஒரு மனிதனைப்போல தனது இரு கால்களினாலும் நேர்த்தியாக நடக்கப் பழகிக்கொண்டு விட்டது. இப்பொழுதெல்லாம் வெளியே செல்வதென்றால் அது “நம்பிக்கைக்கு” மிகவும் விருப்பமான ஒரு காரியமாகிவிட்டது. தான் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் தன்னைச் சுற்றிலுமிருக்கின்ற மனிதர்களை அது மிகவும் இலகுவில் கவர்ந்து விடும். இப்போது சர்வதேச ரீதியிலும் மிகவும் பிரசித்திபெற்றது மட்டுமன்றி செய்திதாள்களிலும், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் தோன்றக் தொடங்கி

விட்டது. “ஒரு சிறிய நம்பிக்கை” என்ற தலைப்பில் அதைக்குறித்து ஒரு பிரசித்தி பெற்ற புத்தகமுட்கூட சமீபத்தில் வெளிவந்தது. அதுமட்டுமின்றி, “ஹரிபொட்டர்” என்ற பிரசித்திபெற்ற திரைப்படம் ஒன்றில் நடிப்பதற்கும் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்த நாய்க்குட்டியின் உரிமையாளரான ஜாட தனது தற்போதைய ஆசிரியர் பணியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு, தன்னுடைய செல்லப் பிராணியான “நம்பிக்கையை” உலகமெங்கும் எடுத்துச் சென்று “வாழ்க்கையிலே ஒரு மனிதனுக்கு ஒழுங்கான ஒரு உடல் அமைப்பு இல்லாவிட்டாலும் கூட அவனுக்குள் மிகவும் பெறுமதிவாய்ந்த ஆஸ்மா என்ற ஒன்று உண்டு” என்ற உண்மையை கற்றுக் கொடுத்து, அதன் ஊடாக நம்பிக்கை இழந்த மக்களுக்கு புது நம்பிக்கை தரும் செய்தியை

**‘நங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கும்
முடிவை உங்களுக்குக்
கொடுக்கும்படிக்கு நான்
உங்கள்பேரில்
நினைத்திருக்கிற’**

நினைவுகளை அறிவேன்
என்று கார்த்தர்
சொல்லுகிறார். அவைகள்
தீமைக்கல்ல,
சமாதானத்துக்கேதுவான
நினைவுகளே.’
(எரேமியா. 29:11)

அறிவிக்க எண்ணியுள்ளார்.

இன்றும்கூட வாழ்க்கையின் பெறுமதியைக் குறித்து “நம்பிக்கை” நமக்கு புது அர்த்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் தருகின்றதாய் இருக்கின்றது. ஆம்! எமது வாழ்க்கையிலும் விரும்பத்தகாத காரியங்கள், பாதகங்கள், குறைபாடுகள், பலவீணங்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் ஆண்டவர் அவற்றை நீக்க வல்லவராக இருக்கின்றார். ஏனெனில் நமக்குள் அவர் வைத்திருக்கும் நமது ஆத்துமா பெறுமதிமிக்கது. எனவே நம்மை ஒரு நோக்கத்தோடு சிருஷ்டித்த நம் ஆண்டவரை அறிந்து, நமது வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அவரது கண்ணோட்டத்தில் சிந்தித்து, அவர் நமக்காக வைத்திருக்கும் அவரது நோக்கத்தை சித்தத்தை செயற்படுத்த விரும்பினால் மட்டுமே எமது வாழ்க்கையும் சிறப்பானதாக அமையும்.

திடன்காள்ளூங்கள், நான்தான், பயப்படாதிருங்கள்!

- கே. பழனிவேல் ஆபிரகாம் -

இயேசுகிறிஸ்து செய்த அற்புதங்களிலே அவர் கடலின்மேல் நடந்த சம்பவம் அவருடைய தெய்வீக வல்லமையையும் இயற்கையின்மேல் அவருக்கிருந்த அதிகாரத்தையும் வெளிப்படுத்தியது. அவர் செய்த அற்புதங்களையெல்லாம் நாம் ஆராய்வோமென்றால் இயேசு செய்த அற்புதங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நோக்க மிருந்தது. தேவையிருந்தது. தேவ சித்தமிருந்தது. அவைகள் மாயா ஜாலங்களோ வித்தைகளோ அல்ல. ஒவ்வொரு அற்புதத்திலும் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் வெளிப்பட்டது. இன்றைக்கும் இயேசுகிறிஸ்து செய்த அற்புதங்களை நாம் தியானிக்கும்போது பல ஆவிக் குரிய சத்தியங்களை அறியமுடிகிறது. அவைகள் நம்மைத் தேற்றுகிறது. நமது வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளின் மத்தியில் நமக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுத்து நம்மைத் தெளிவிடையைச் செய்கிறது.

இயேசு கடலின்மேல் நடந்த சம்பவத்தின் வாயிலாக அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு நல்ல ஆவிக்குரிய பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுத்துமல்லாமல் தாம் யார் என்பதையும் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் அவர்களது மனக் கண்களைத் திறந்தார். லாக்கா சவிசேஷித்தைத் தவிர மற்ற முன்று சவிசேஷித்தைகளிலும் இச்சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது (மத்தேயு 14:22-33; மாற்கு 6:45-52; யோவா. 6:16-22). இந்த அற்புதத்தில் இயேசுகிறிஸ்துவின் மகத்தான் செயல்களை நாம் தியானிப்பது நமக்கு மிகுந்த ஆசீர்வாதமாயிருக்கும்.

1. இயேசு தமக்குமுன்னே அக்கரைக்குப் போகும்படி தமது சீஷர்களைத் தூரித்திப்படுத்தினார் (மத் 14:24).

தம்முடைய ஊழிய நாட்களில் இயேசுகிறிஸ்து பெரும்பாலும் எல்லா இடங்களுக்கும் தம்முடைய சீஷர்களோடு சென்றார். இந்த சம்பவத்திலே இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை முன்னதாக செல்லும்படியாக தூரித்திப்படுத்துகிறார். தாம் தனித்திருக்க விரும்பினார். அவர்கள்

ஞக்கு என்ன சம்பவிக்கப் போகிறதென்பதையும் இயேசு நன்கு அறிந்திருந்தார். தேவன் தம்முடைய பிள்ளை களை ஒவ்வொரு சமயத்திலும் ஒவ்வொரு விதத்திலே நடத்துகிறார். சிலநேரங்களில் அமைதலாய் இருக்கும் படி நம்மை அறிவுறுத்துகிறார் (சங்.46:10). சிலவேளைகளில் தரித்து நில் என்கிறார் (2நாளா.20:17). சிலவேளைகளில் இந்த சமயமியில் நில்லாதே என்கிறார் (ஆதி. 19:17). சில இடங்களில் நம்மைத் தூரித்திப்படுத்துகிறார் (மத்.14:22). ஒவ்வொன்றையும் தேவன் நோக்கத்தோடே செய்கிறார். ஆண்டவர் நமக்கு எதைச் செய்ய அறிவு றுத்துகிறாரோ அதை நாம் அறிந்து செயல்படக்கூடிய ஞானம் நமக்கு இருக்கவேண்டும். தேவ ஆவியானவர் இப்படிப்பட்ட வழிநடத்துதலை நமக்குத் தருகிறார்.

இங்கே சீஷர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவிடம் எந்த வொரு கேள்வியையும் எழுப்பாமல் அவருக்குக் கீழ்ப் படிந்து சென்றார்கள். அங்கே அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய செய்முறை பாடத்தை வைத்திருந்தார். அவர்களுடைய விசுவாசத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு அவர்களைப் பயிற்றுவிக்க விரும்பிய இயேசுகிறிஸ்து இப்பொழுது தமக்கு முன்னே போகும்படி அவர்களைத் தூரித்திப்படுத்துகிறார்.

இன்றைக்கும் தேவன் தம்முடைய இராஜ்யத் தின் பணியிலோ, நமது குடும்ப வாழ்விலோ நம்மை எந்தெந்த காரியங்களைச் செய்யும்படியாய் தூரித்திப்படுத்துகிறாதோ அவைகளைச் செய்வதற்கு நாம் முன்வர வேண்டும். யோனாவை கார்த்தர் நினிவேக்குப்போகும்படி தூரித்திப்படுத்தினார். ஆரும்பத்தில் அங்கு செல்ல அவன் தயங்கினான். பின்னர் ஆண்டவர் வலுக்ட்டாயமாய் அவனைக்கொண்டு சென்றார். அந்த பட்டனம் முழுவ தூம் மனந்திரும்பியது. தன் தகப்பனின் மடியிலே செல்ல பிள்ளையாய் அமர்ந்திருந்த யோசேப்பை எழுந்து செல்ல தூரித்திப்படுத்தினார். அதன் பின் அவன் வாழ்வில் நடந்த அவலங்களை நாம் அறிவோம். ஆணால் ஒரு

நாளில் அதே யோசேப்பைக் கொண்டு அந்த குடும்பம் முழுவதையும் காப்பாற்றினார். இவ்வாறு வேதாகமத் திலே தேவன் தம்முடைய தாசர்களை அநேகவேளை களில் துரிதப்படுத்தி அனுப்பிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. அவர்களைல்லாரும் கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப் படிந்து அவரை நம்பி சென்றார்கள். ஆகவே நீங்கள் செல்லும்படியான உங்களுக்கு தேவன் காட்டும் பாதையில் செல்லத் தயங்காதீர்கள்.

2. அவர் தண்டு வல்க்கிறதில் வருத்தப்படுகிறதை அவர் கண்டார்.

படகு நடுக்கடலிலே சேர்ந்து, எதிர்காற்றாயி ருந்தபடியால் அலைகளினால் அலைவுப்பட்டது (மத் 14:24). அப்பொழுது இருட்டாயிருந்தது. இயேசுவும் அவர்களிடத்தில் வராதிருந்தார். பெருங்காற்று அடித்த படியினாலே கடல் கொந்தளித்தது (யோவா:6:17,18). அப்பொழுது காற்று அவர்களுக்கு எதிராயிருந்ததினால் அவர்கள் தண்டுவெலிக்கிறதில் மிகவும் வருத்தப்பட்டனர். இயேசுகிறிஸ்து அவர்களை கடலுக்குப் போகும்படி துரிதப்படுத்தி அனுப்பிய பின் அவர் தனித்து ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார். அவ்வேளையிலும் அங்கேயிருந்து அவர்கள்மேல் கண்ணோக்கமாய் இருந்தார். அவர்கள் வருத்தத்தோடு தண்டுவெலிப்பதைக் கண்டார். நம்முடைய தேவன் நம்மைக் காண்கிறவராயிருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோமா?

ஆகார், “என்னைக் காண்பவரை நானும் இவ்விடத்தில் கண்டேன் அல்லவா என்று சொல்லி, தன்னோடே பேசின கர்த்தருக்கு நீர் என்னைக் காண் கீற தேவன் என்று பேரிட்டாள்” (ஆதி.16:13). அமுது கொண்டிருந்த எகேக்கியாவைப் பார்த்து, நான் “உன் கண்ணீராக கண்டேன்” (சொ.38:5) என்று தேவன் சொன்னார். கர்த்தர் மோசேயிடம்: “எகிப்பிலிருக்கிற என் ஜனத்தின் உபத்திரவத்தை நான் பார்க்கவே பார்த்து, ஆனாட்டிகளினிமித்தம் அவர்கள் இடுகிற கூக்குரலைக் கேட்டேன். அவர்கள் படுகிற வேதனைகளையும் அறிந்திருக்கிறேன்” (யாத்.3:7) என்றார்.

நாம் மனவருத்தத்தோடும் கண்ணிரோடும் வாழ் நாளை கடத்திக்கொண்டிருப்பதை ஒருவேளை மனிதர் கள் காணாதிருந்தாலும் அவர் நம்மைக் கண்ணோக்கிப் பார்க்கிறார். “கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமானகளுமேல் நோக்கமாயிருக்கிறது. அவருடைய செவிகள் அவர்கள் கூப்பிடுகவுக்குத் திறங்கிருக்கின்று”(சங்க:34:15).

“பஞ்சத்தில் அவர்களை உயிரோடே காக்கவும் கர்த்தருடைய கண் அவர்கள்மேல் நோக்கமாயிருக்கி றது” (சங்.33:19). ஆகவே ஒரு தேவனுடைய பிள்ளை அவருடைய கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து செல்லும் போது அந்தவழியில் அவன் அடையும் அனைத்து வருத்தங்களையும் அவர் காண்கிறவராயிருக்கிறார். அவர் காண்கிற தேவன்!

3. இயேசு கடலின்மேல் நடந்து, அவர்களிடத்திற்கு வந்தார் (மத்.14:25).

முன்று ஜாமங்கள் காற்று எதிராயிருந்தபடியால் சீஷர்கள் தண்டுவலித்து சோர்ந்துபோயினர். மறுபுறம் பெருங்காற்று அடித்தபடியினாலே கடல் கொந்தளித்தது (யோவா 6:18). இவ்வாறு இருளிலே தத்தளித்துக் கொண்டு நம்பிக்கையற்ற நிலையை அடைந்த அவர்கள் ஸிடத்தில் இயேசு கடலின்மேல் நடந்து வந்தார். அவர் கடலின்மேல் நடக்கிறதை அவர்கள் கண்டு, “ஆவேசம்” என்று அலறினார்கள். அவர்களெல்லாரும் அவரைக் கண்டு கலக்கமடைந்தார்கள் (மாற் 6:49). கடலின்மேல் நடந்துவருகிறவர் இயேசு என்பதை அவர்கள் அறிய முடியவில்லை. அவர் சர்வ அதிகாரமுள்ளவர் என்பதையும் அவர் தேவகுமாரன் என்பதையும் அதுவரையும் அவர்களால் பூரணமாக விகவாசிக்க இயலவில்லை. இயேசு அவர்களிடத்தில் கடந்துவர இயலாது என்று அவர்கள் எண்ணியிருக்கக்கூடும். ஏனென்றால் யோவான் தன்னுடைய சுவிசேஷத்தில், “அவருடைய சீஷர் ஏறின அந்த ஒரே படகு தவிர அங்கே வேற்றாரு படவும் இருந்ததில்லை” (யோவான் 6:22) என்று குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறு அவர் ஏறிவருவதற்கு படகுகள் இல்லாவிட்டாலும் அவர் கடல்மேல் நடந்து வர இயலும் என அவர்களால் விகவாசிக்க முடியவில்லை.

இயேசு கிறிஸ்து தாம் யார் என்பதை அவர்கள் அறியும்படியாகவும் விசுவாசத்தில் அவர்கள் பெலப்படும் படியாகவும் இவ்வாறான அனுபவத்திற்கு நேராக அவர்களை நடத்தினார். இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியும் அவருடைய மக்துவத்தையும் அவருடைய அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் சரியானவிதத்தில் புரிந்து கொள்ளாதவரைக்கும் நாம் விசுவாசத்தில் பெலப்ப இயலாது. இயேசு அவர்களோடே பேசி, “திடன்கொள் ஞாங்கள், நான்தான், பயப்பாடதிருங்கள்” என்றவுடன் அவர்கள் கண்கள் திறந்தது. அவருடைய சக்தத்தைக் கேட்டவுடனே “ஆவேசம்” அல்ல. அவர் இயேசுகிறிஸ்து என்று அறிந்து பிரமிப்படைந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு நம்பிக்கைப் பிறந்தது.

அருமையானவர்களே, இந்த சீதர்கள் கண்ணீரோடும் வேதனையோடும் வருத்தத்தோடும் மூன்று ஜாமங்களைக் கடந்துவந்ததுபோல, கடந்த வருடத்தை நீங்கள் நம்பிக்கை அற்றவர்களாக கடந்து வந்திருந்தாலும், நாலாம் ஜாமத்தில் நம் ஆண்டவர் சகல அதிகாரத்தோடும் கொந்தளிக்கும் பிரச்சனைகளின் மத்தியிலும் அவர்களை விடுவிக்கும்படியாக அவர்களிடத்தில் கடந்து வந்ததுபோல இப்புதுவருத்தில் அவர் நம்மிடத்தில் கடந்துவருவார். இவ்வழியாய் நம்மை கடந்து செல்லும் படி தூரித்தப்படுத்தின ஆண்டவர், பிரச்சனைகளில் நாம் சீக்கி அலசடியபடும்போது அதிலே முழுக்கப்போகும்படியாக நம்மை ஒருபோதும் கைவிடவேமாட்டார்.

நாலாம் ஜாமம் - அது நம் ஆண்டவருடைய

வேளையாக இருந்த அதிகாலைவேளை! இருள் மங்கி வெளிச்சம் உதிக்கும் வேளை. அது நமது விடியலாயிருக்கும். இயேசு சோர்ந்துபோன உள்ளங்களைத் தேற்றுகிற வேளை! ஆகவே பயப்படாதிருப்போம்! திட்டங்கொள்ளுவோம்!

4. சீஷர்கள் இருந்த படவில் ஏற்னார். அப்பொழுது காற்று அமர்ந்தது (மாற்கு 6:5)

கடவில்லேல் நடந்துவந்த ஆண்டவர் முதலில் அவர்களைக் கடந்துபோகிறவரைப்போல காணப்பட்டாலும் அவர்களிடத்தில் கடந்துவந்து அவர்கள் படவில் ஏற்னார். இப்பொழுது அவர்களுக்குப் பயம் நீங்கியது. இயேசு படகில் ஏறி அமர்ந்தவுடன் காற்று அமர்ந்தது. அப்பொழுது அவர்கள் செய்தமுதல் காரியம், “மெய்யாகவே நீர் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்லி அவரை பணிந்து கொண்டார்கள்.” இதுவரை அவர்கள் இயேசுவை யார் என்று அறியக்கூடாதபடிக்கு அவர்கள் இருதயம் கடினப்பட்டிருந்தது (மாற்கு 6:52). அவர் வெறுமனை அற்புதம் செய்கிறவராயும், உலகப்பிரகாரமான தேவையை மாத்திரம் சந்திப்பவராயும் ஏதோ சுகமளிப்பவராயும் அவர்களுக்குத் தென்பட்டார். ஆகவேதான் அவரைப் பிடித்து தங்களுக்கு இராஜா வாக்கிக்கொள்ள மனதாயிருந்தனர் (யோவா:6:15). இயேசுகிறிஸ்து அதை அறியாதவராய் அதற்கு இடங்கொடாமல் விலகிச் சென்றார். ஆனால் இப்பொழுது படகில் தங்களோடு இருக்கும் இயேசுகிறிஸ்து சர்வ அதிகாரமுடைய தேவனுடைய குமாரன் என்ற வெளிப்பாட்டைப் பெற்றார்கள்.

இதை வாசிக்கும் அருமையானவர்களே, நாம் இப்பொழுது ஒருவேளை கடந்துசெல்லும் பாதையில்

தேவன் நம்மைக் கைவிட்டதைப்போல தோன்றுகின்றது அல்லவா! அவரை சரியானவிதத்தில் அறிந்துகொள்ளும் படியாகவும், அவரை பணிந்துகொள்ளும்படியாகவும், விகவாசத்தில் பலப்படும்படியாகவும் தேவன் நமக்கு அனுமதித்த பாதையாகும். அவர் நம்மை ஒருபோதும் கைவிட்டேன், ஆனாலும் உருக்கமான இரக்கங்களால் உன்னைச் சேர்த்துக்கொள்வேன்” (எசா:54:7) என்று நம் தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு வாக்குப்பண்ணியிருக்கிறார்.

நம்மை அழைத்தவர் உன்மையுள்ளவர். சிங்கக்கெபியில் தானியேல் இருந்தபோதும் சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேதநேகு கட்டப்பட்டு அக்கினியிலே தூக்கி யெறியப்பட்போதும் அவர்கள் கைவிடப்பட்டதைப்போல காணப்பட்டார்கள். யோசேப்பு சிறைச்சாலையிலே அடைப்பட்டிருந்தபோது அவன் மறக்கப்பட்டதைப்போல காணப்பட்டான். தாவீது சவுலினால் வனாந்தரத்திற்கு தூர்த்தியடிக்கப்பட்போது அவன் தனிமையாக்கப்பட்டவனைப்போல காணப்பட்டான். ஆனால் அவ்வாறு அல்ல, கர்த்தர் அவர்களை சேர்த்துக்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட அனுபவத்திலே அவர்கள் உறுதியாய் கர்த்தரைப் பற்றிக்கொண்டார்கள். அவர்களை கர்த்தர் விடுவித்தார். தூக்கியெடுத்தார். உயர்த்தினார்.

தேவனுடைய பிள்ளையே, இறுதியிலே கர்த்தர் நமது படகிலும் சேர்ந்துகொள்ளுவார். ஆகவே நாம் செல்லும்படியாய் அவர் தூரிதப்படுத்தும் பாதையில் செல்லத் தயங்காதிருப்போம். “திட்டங்கொள்ளுங்கள். நான்தான், பயப்படாதிருங்கள்!” என்று இயேசு நமக்கு வாக்களிக்கிறார். ஆமென்.

இயேசு க்ரிஸ்துவின் பிறப்பு மனுகுவத்திற்கு தேவன் அருளிய அன்பின் ஈடு.

க்ரிஸ்மஸ் சந்தோஷம் ஒருநாளில் அல்ல. ஒரு நபரில்நுந்து வருக்கறுது.

அவர்தான் இயேசுக்ரிஸ்து.

**உள்ளத்தில் இயேசு பிறக்காகுவரை
க்ரிஸ்மஸ் பண்டிகை அர்த்தமற்றுதாகவே இருக்கும்.**

**தேவ குமாரன் மனது குமாரனானதால், மனது குமார்கள்
தேவ குமார்களாக முடிந்தது. குமாரன் ப்ரதாவைப் பிரந்து வந்து,
நாம் உலகைப் பிரந்து வாழ உதவிசெய்தார். அவர் நம்மடம்
இறங்க வந்ததால் நாம் அவர்டம் ஏற்ச் செல்ல ஏதுவாய்ந்து.**

கொடுப்பவரா?

பெற்றுக்கொள்பவரா?

நீங்கள் யார்?

- சகோதரி சாந்திபொன்னு -

நீங்கள் யார்? கொடுப்பவரா? பெற்றுக்கொள்பவரா?

“அப்படியே மனுஷகுமாரனும் ஊழியங் கொள்ளும்படிவராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்க வும் வந்தார்.” (மாற்கு 10:45).

மறுபடியும் ஒரு கிறிஸ்மஸ் காலத்துள் வந்துள் போம். காலங்கள் பறந்துபோகின்றது மாத்திரமல்ல அதனுள்ளும் பல மாற்றங்களும் ஏற்படத்தான் செய்கின்றன. ஏறத்தாழ 50 வருடங்களுக்கு முன்னே என் நினைவுகளை மீட்டிப் பார்க்கிறேன். நத்தார் காலமும் அதன் கொண்டாட்டங்களும் எத்தனை வித்தியாசம். ஆனால் இன்று எத்தனை வித்தியாசங்கள்; எவ்வளவு முன்னேற்றங்கள். அப்படியிருக்க, நமது வாழ்வில் குறிப்பாக நமது ஆவிக்குரிய வாழ்வில், கிறிஸ்து பிறப்பைக்குறித்த நமது மனப்பாங்கில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதுண்டா? வாழ்த்து மடல்கள், கரோல் பாடல்கள் - அதிலும் நவீனங்கள், ஆடை அலங்காரங்கள், ஒரு விசேஷ ஆராதனை, நமக்கு அன்பானவர்களுக்கு பரிசில்கள் பார்டிக்கொண்டாட்டங்கள் என்று கிறிஸ்மஸ் முடிகின்றது. இது நமக்கு அலுப்பாயில்லையா? ஏன் நம்மில் வளர்ச்சி இல்லை? இயேசுவைப்போல மாற்றம் அடையவேண்டும், நாம் அவரைச் சந்திக்கவேண்டும், அவரோடு வாழவேண்டும் என்பது ஒன்றே வாழ்வின் இலக்காக இருக்கும்போது, அந்த இலக்கை நோக்கி நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை சற்று சிந்திக்க உங்களை அழைக்கிறேன்.

கிறிஸ்து பிறப்பு என்னும்போது, பாவிகளை

சத்தியவசனம் சஞ்சிகை 2009

11

ஜனவரி - பெப்ரவரி - மார்ச்

இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகிற்கு வந்தார் என்றும், மரியாள், யோசேப்பு, ஆட்டிடையர், சாஸ்திரிகள் என்று கிறிஸ்து பிறப்போடு சம்மந்தப்பட்ட சகலரைக் குறித்தும் காலாகாலமாக அநேக செய்திகளை நாம் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறோம். அந்தச் செய்திகள் நமது வாழ்வில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் அல்லது வளர்ச்சி தான் என்ன? பொதுவாக, பெற்றுக்கொள்வதில் நாம் காட்டும் ஆர்வத்தைக் கொடுப்பதில் காட்டுவதில்லை. ஆண்டவருடைய பிறப்பைக்குறித்த அடிப்படையான சத்தியத்தை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்வோமாகில் நமது கிறிஸ்மஸ் கொண்டாட்டங்கள் மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவுக்கும் நமக்கும் உள்ளதான் அந்த உண்டத உறவும், அதைக்குறித்த நமது மனநிலையும், அவருக்காக நாம் செய்யும் கிரியைகளும்கூட நிச்சயம் மாற்றமுடையும்.

பெற்றுக்கொள்வது அல்ல, கொடுப்பதே கிறீஸ்மஸ்:

கிறிஸ்து உலகில் வந்து பிறந்த நோக்கத் தைக்குறித்து அநேக வார்த்தைகளை நாம் பரிசுத்த வேதாகமத்திலே வாசிக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலே

ஆண்டவர் வந்த நோக்கத்தைக்குறித்த ஒரு முக்கிய வார்த்தையைக்குறித்து சிந்திக்க நம்மைத் தாழ்த்து வோமாக. ‘அன்றியும் மனுஷிகுமாரன் ஊழியங்கொள் ஞப்பி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்க வும் வந்தார்’.

கிறிஸ்மஸ் என்றதும் பொதுவாக, நமக்கு என்ன கிடைக்கும் என்ற சிந்தனைதான் சிறுவர்கள் தொடக்கம் பெரியவர்கள் வரைக்கும் வருவதுண்டு. முத்தோர்கூட இந்தக் கிறிஸ்மஸ்க்கு எங்கள் பிள்ளை என்ன தருவான் என்றதொரு ஏக்கத்தோடேயே இருப்பார்கள். அந்த விதத்தில், ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றால் இன்னுமொருவர் எதையாவது கொடுக்கவேண்டும் அல்லவா! இன்று பெற்றுக்கொள்ள அநேகர் இருக்கிறார்கள்; கொடுப்பவர் யார்? நாம் யாவருமே ஒரு பெரிய உன்னதமான பரிசைப் பெற்றிருக்கி றோம். அவர்தான் தம்மையே நமக்காகக் கொடுக்க வந்த கர்த்தராகிய கிறிஸ்து. அவரைப் பெற்றுக் கொண்ட நாம் எதைக் கொடுக்கப்போகிறோம்.

தம்மையே கொடுத்த கிழவுக்கு:

உண்மையிலேயே கிறிஸ்மஸ் என்பது வாங்குவதில் அல்ல கொடுப்பதிலேயே மகிழை பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். பாவிகளை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு வந்தார் என்று சொல்லும் போது, அந்த மீட்பை அவர் எப்படிக்கொடுத்தார்? தமது ஜீவனைக் கொடுத்தே நமக்கு அந்த மீட்பை சம்பாதித்துக் கொடுத்தார். உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? உலகில் பிறந்த கிறிஸ்து தம்மைத் தாழ்த்தி ஒரு அடிமையைப்போல ஊழியஞ்செய்திராவிட்டால், தமது ஜீவனைக் கொடுத்திராவிட்டால், உயிரோடே எழுந்திராவிட்டால் இன்று நமக்கு இந்தக் கொண்டாட்டங்களே இருந்திராது. ஆகவே, கிறிஸ்து தம்மையே கொடுத்தார் என்பதிலேயே கிறிஸ்மலின் அத்திபாரமே எழும்பியிருக்கிறது என்பதை நாம் முதலாவது சிந்திக்கவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் தமது ஒரேபேரான குமாரனை நமக்காகக் கொடுப்பதற்கே, பிதா அவரை இவ்வுலகிற்கு உன்னதகொடையாக அனுப்பினார்.

இப்படியிருக்க, கிறிஸ்துவினுடைய வழி நடக்க அழைக்கப்பட்ட நாம் இன்று கிறிஸ்மஸ் தினத்தை எந்த மனப்பாங்குடன் சந்திக்கிறோம் என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டியதோன்று என்று நினைக்கிறேன். பிதா, தமது குமாரனில் ஒரு நோக்கம் கொண்டிருந்ததுபோலவே, நம் ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் உன்னத நோக்கங்கள் வைத்திருக்கிறார். இந்த உலகில் நாம் வந்து பிறந்தோம் என்றால் நம்மைச் சிருஷ்டித்தவருடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதைத் தவிர நமக்கு இந்த உலகில் வேறு என்ன வேலை? ஆம், கிறிஸ்து வழி நின்று நம்மைக் கொடுக்கவே அதாவது கிறிஸ்துவுக்

குள் தேவனுக்கு சேவை செய்யவே நாம் அழைக்கப் பட்டிருக்கிறோமே தவிர, இந்த உலக மேன்மைகளைப் பெற்று சொகுசு ஜீவியம் ஜீவித்து மரித்துப் போக நாம் பிறக்கவில்லை.

கிறிஸ்மஸ் என்பது கொடுப்பதை அல்லது சேவை செய்வதை நமக்குக் கற்றுத்தருகிறது. ஒரு சகோதரி சில கொடைகளைக் குறித்துச் சொன்ன வற்றை இதோ தருகிறேன்.

- நம்மை மீட்கும்பொருளாக பிதாவானவர் குமாரனைக் கொடுத்தார்.

- குமாரன் தமது பரலோக மேன்மைகளை விடுத்து, நம்மை மீட்கும்பொருட்டாக தம்மையே கொடுத்தார்.

- ஒரு புருஷனுக்கு நியமிக்கப்பட்ட கன்னியாக, இனிமையான கற்பனைகளை வளர்த்திருந்த மரியாள் தேவ திட்டத்திற்கென்று இதோ நான் அடிமை என்று தன்னையே கொடுத்தாள்.

- நீதிமானாகிய யோசேப்பு, தன் சுயநீதியைத் தள்ளி விட்டு, பரிசுத்த ஆவியானவரினால் கர்ப்பவதியான மரியாளை ஏற்றுக்கொள்ள, குழந்தை பிறக்குமட்டும் அவளை அறியாதிருக்க தன் வாழ்வையே கொடுத்தார்.

- மாட்டுக்கொட்டில் சொந்தக்காரன் பிள்ளைப்பேற்றுக்காக அதைத் தன்னும் கொடுத்தான்.

- தேவதூதர்கள் சிறப்பான பாடலைக் கொடுத்தனர்.

- ஆட்டிடையர் தம்மாலான பரிசினைக் கொடுத்தனர்.

- சாஸ்திரிகளோ பொன், வெள்ளி, தூபவர்க்கத்தைக் கொடுத்தனர்.

இப்படியே, பலரது அரிய கொடையினாலேயே கிறிஸ்து பிறப்பு நிறைவேறியது. அப்படியிருக்கும்போது கிறிஸ்து பிறப்பை நினைவுக்கும் நாம் எப்படி பெற்றுக் கொள்வதில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்தமுடியும்?

கிழவுக்கு ஒடுத்துங்கள்:

கிறிஸ்மஸ் காலம் என்பது இப்போதெல்லாம் பணம் சம்பாதிக்கும் ஒரு வியாபார காலமாக மாறிவிட்டிருப்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. வியாபாரிகளும் மக்களைக் கவரும் விதத்தில் பல காரியங்களை சந்தைக்குக் கொண்டுவர, பணமுள்ளவர்கள் அவற்றை வாங்கி மேலும் கொண்டாட்டங்களை மெருகூட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாத்திரமல்ல, ஏற்கனவே அலங்கரிக்கப்படுகின்றன. ஏற்கனவே நிரம்பி இருக்கும் நமது அலுமாரிகள் புதிய ஆடைகளால் நிரம்பிவழிய தொடங்கும். இன்னும் என்னென்மோ நாம் செய்கிறோம்.

ஆனால், சனாமிவந்து வருடங்கள் ஒருசில கடந்தும், இன்னும் வசிக்க இடமின்றி, பொது இடங்களில் நெருக்கடிகள் மத்தியில் வாழுகின்ற ஏராளமான மக்களைக்குறித்து யார் சிந்திக்கிறோம்? யுத்த குழலில்

பலத்த இழப்புகள் மத்தியில் கண்ணோரோடும் பட்டினி யோடும் காலத்தைக் கடத்தும் ஏராளமான மக்களைக் குறித்து நமது பாரம் என்ன?

கடந்த நாட்களில் ஒரு இடத்திற்குப் போயிருந்தோம். 60 பிள்ளைகள் அடங்கலான 27 குடும்பங்கள் ஒரு சிறிய மண்டபத்திலே பழைய துணிகளாலும் காட்போர்ட் பெட்டிகளாலும் தமக்கென ஒரு சிறு சிறு இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு குடும்பம் நடத்துகின்ற வேதனையான காட்சியைக் கண்டேன். அவர்களோடு 3 நாய்க்குறுக்கூடப் படுத்திருந்தன. இடமோ குப்பை கூள மாக நிறைந்து கிடந்தது. ஊதுபத்தி விற்றும், கூலி வேலை செய்தும், பிச்சையெடுத்தும் வாழும் அம்மக்கஞக்காக இயேசு பிறக்கவில்லையா? இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு யார் கிறிஸ்மஸைக் கொடுப்பார்கள்? யார் இந்த இடங்களைச் சுத்தம்பண்ணுவார்கள்? யார் இவர்களுக்கு புத்தாடைக் கொடுப்பார்கள்? அதிகம் வேண்டாம், இன்று நம்மைச் சுற்றிலும் வாழுகின்ற எத்தனை குடும்பங்கள் வறுமையிலும் துன்பத்திலும் வாழுகிறார்கள் தெரியுமா. இவர்கள் வாழ்வை அலங்கரிப்பது யார்? மனுஷருமாரன் பெற்றுக்கொள்ள அல்ல கொடுப்பதற்கே வந்தார். அவர் வழி நடக்கும் நாம் இன்று என்னச் செய்கிறோம்?

இந்த நடத்தார் காலத்தில் ஏன் நாம் வித்தியாச மாக செயற்படக்கூடாது? ஏன் நாம் புறப்பட்டுப்போய் பிறர் வாழ்வை, பிறர் வாழும் இடத்தை, பிறர் வீட்டை, பிறருடைய பூனை தூங்கும் சமையலறைகளை அலங்கரிக்கக்கூடாது? சிந்தியுங்கள். நாம் பெற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்துவின் அலங்காரங்களை கிறியைகள் மூலம் நாம் பிறருக்குக் கொடுக்கலாமே. ‘ஏனைல் நற் கிறியைகளைச் செய்கிறதற்கு நாம் கிறிஸ்து இயேசு வுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய செய்கையா யிருக்கிறோம். அவைகளில் நாம் நடக்கும்படி அவர் முன்னாக அவைகளை ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்’ (எபேசியர் 2:10).

ஆம், சேவைபெற்றுக்கொள்ள அல்ல, சேவை செய்யவே உருவாக்கப்பட்டும் அழைக்கப்பட்டும் இருக்கிறோம். அதற்கென்றே தேவன் நம்மை வடிவமைத்தி ருக்கிறார். அப்படியிருக்க, கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் நாம் ஏன் தேவன் நம்மீது கொண்டிருக்கும் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றக்கூடாது? கிறிஸ்மஸ் தினத்தின் மகிமையை மற்றவர்களுக்கு வழங்கக்கூடாது?

க்ரிஸ்மஸ் ஆராதனை:

கிறிஸ்மஸ் ஆராதனை என்றதும் சிறப்பம்சங்களைப் புகுத்தி, பலர் தத்தமது திறமைகளை வெளிப் படுத்தி, புத்தாடை என்ற காரியம் மாறி இன்று புதிய அலங்கார ஆடைகளாகி, நாகரீக தோற்றங்களாக நம்மையும் அறியாமலேயே ஆராதனைகள் மாறிக்

கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நம்மில் யார் உணருகி ரோம்? அதாவது, ஆராதனைகளைக் குறித்த நமது சிந்தனை நோக்கம் கருத்து இவை மாற்றடைந்துவரும் ஆபத்தைக்குறித்தே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆராதனை என்பது, தேவனுக்கு நாம் கொடுக்கும் ஒரு உண்ணத மகிழ்ச்சி. நாம் அவரை ஆராதிக்கும்போது, அவர் அந்த ஆராதனையில் மகிழ்கிறார். ஆராதனை தேவனுக்கே தவிர, நமக்காக அல்ல. தமது குமாரனை ஒரு தாசனாக, ஒரு ஊழியனாக, ஒரு சேவகனாக, ஜீவ பலியாக ஒப்புக் கொடுத்த தேவனை உண்மையிலேயே நாம் ஆராதிக்கிறோமா? நமது வாழ்வை அவருக்கு ஆராதனையாக அர்ப்பணித்திருக்கிறோமா?

அப்படியானால் நம் வாழ்வு என்ற ஆராதனை முதலில் மாற்றமடையவேண்டும். கிறிஸ்மஸ் கொண்டாடுவதால் நாம் கிறிஸ்தவர்கள் என்று பிறர் அறிந்து கொள்ளும் நிலை மாறி, நமது வாழ்வு கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்தும் ஆராதனையாக இருப்பதால், பிறர் கிறிஸ்துவை நம்மில் காண நமது வாழ்வை நாம் அர்ப்பணிக்கவேண்டும். அப்படியானால் நமக்கும் சில இழப்புகள் நேரிடலாம். நாம் விரும்பாத பல காரியங்களில் நமது கவனத்தைச் செலுத்த நேரிடலாம். ஆனால் தேவன் நம்மில் மகிழ்ந்திருக்கிறார் என்றால், நமது இருதயமும் சரீரமும் அவருக்கே அர்ப்பணிக்கப்படுவதால் பிறர் நன்மை அடைகிறார்கள் என்றால், அந்த ஆராதனை அவசியம் அல்லவா.

நமது வாழ்வு என்ற ஆராதனை உண்மை கிறிஸ்மஸை வெளிப்படுத்துமானால், நமது கிறிஸ்மஸ் ஆராதனைகளின் போக்கே மாறிவிடும். ஒரு புதிய சந்தோஷம் கிடைக்கும்.

க்ரிஸ்மஸ் பாடல்கள்:

கிறிஸ்து பிறப்பை பாடல்கள்மூலம் அறிவிப்பது ஒரு ஒப்பற் பணி. ஆனால் இன்று யார் யாருக்கு கிறிஸ்து பிறந்தார் என்று பாடிக்கொண்டிருக்கிறோம்? நமக்கு நாமே வருடாவருடம் பாடி, நம்மை நாமே மகிழ்விக்கிறோம் என்றால் இதன் அர்த்தம்தான் என்ன? இன்று தொலைக்காட்சி மூலமும் பல பாடல் நிகழ்ச்சி களைப் பார்க்கிறோம். மிக நல்லது. ஆனால் நாம் என்ன நோக்கத்தோடு அந்த நிகழ்ச்சிகளைச் செய்கி றோம் என்பது மிக முக்கியம். எங்கள் நிகழ்ச்சி வருகின்றது பாருங்கள் என்று சொல்லும்போது நமது உண்மையான மனநிலைதான் என்ன?

புறப்படுவோம். இதுவரை ஒருமுறை தன்னும் கிறிஸ்து பிறப்பைக்குறித்து கேள்விப்படாத எத்தனை கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். நித்திய அக்கினியை நோக்கி நடப்பதை உணராமலேயே நம்மைச் சுற்றிலும் எத்தனை ஆயிரம் மக்களை நாம் நாளாந்தம் சந்திக்கி றோம். அவர்களுக்கும் நாம் பாடலாமே.

கநீல்மஸ் விருந்து:

இந்நாட்களில் விருந்துபசாரங்களுக்கு குறைவு இராது. நல்லது. ஆனால் உண்மையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரிப்பதற்குப் பிறந்தார், நமக்குச் சேவை செய்யப் பிறந்தார் என்ற உணர்வுடன் தானா இந்த விருந்துகளில் பங்குபெறுகிறோம்? இவ்உணர்வு நமக்கு இருக்குமானால் இந்த விருந்துகள் நமது வீட்டில் அலங்கார மேசைகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட மாட்டா என்பது உறுதி. எவ்வளவுதான் விலைவாசி ஏறினாலும் நம் பலருடைய வீடுகளில் விலையுயர்ந்த கிறிஸ்மஸ் கேக் வகைகள் இல்லாமல் போகாது. அதேசமயம் ஒருவேளை சோற்றுக்குப் போராடும் எத்தனை மக்கள், விசுவாசிகள்கூட நம்மைச் சுற்றிலும் இருக்கிறார்கள் என்ற நினைவு நமக்கு வருவதுண்டா? சிலசமயம் நாம் கடமைக்காக அன்றைய தினத்திலே சில பிச்சைக்காரர் களுக்கு சாப்பாடு கொடுப்பார்கள். சில தானதருமங்களைச் செய்வார்கள். ஆனால் அதன் உள்ளோக்கம் உண்மையில் என்னவாக இருக்கின்றது?

தேவன் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆகக்குறைந்தது ஒவ்வொரு திறமைகளையாவது தந்திருக்கிறார். ஒரு பெண்கள் கூட்டத்திலே உங்களுக்கு இருக்கும் திறமைகள் என்ன என்று எழுதுங்கள் என்று சொன்ன போது, ஏராளமானபோர் சமையல் நன்றாகத் தெரியும், வீட்டைச் சுத்தமாய் வைத்திருக்க முடியும் என்று எழுதி இருந்தார்கள். அது உண்மை. அதுகூட ஒரு திறமை தான். இந்தத் திறமைகளை இந்த கிறிஸ்மஸ்நாட்களின் என் கர்த்தருக்காக நாம் பயன்படுத்தக்கூடாது, அதா வது என் கர்த்தருக்காக எமது திறமைகளைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லி சில ஆலோசனைகளைக் கொடுத்தேன். ‘கேக் செய்யத் திராணியுள்ளவர்கள் ஒரு சிறிய அழகான கேக் செய்து, இதுவரை நுளையாத ஒரு வீட்டில் பிரவேசித்து அதைக்கொடுத்து அவர்களை வாழ்த்திப் பாருங்கள். ஒலைக் குடிசைகளில் வாழும் எத்தனைபோர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நேர போஜனம் கொடுத்துப் பாருங்கள். வயோதிப் பில்லங்களிலே அன்புக்காக ஏங்கி நிற்கும் எத்தனை தாய்மார் தகப்பன்மார்; அவர்களில் ஒருசிலரை நீங்கள் வீட்டுக்கு அழைத்து விருந்து கொடுத்துப் பாருங்கள். நோய்வாய் ப்பட்டு படுக்கையில் இருப்பவர்களுடைய அறைகளை அலங்காரம் செய்துபாருங்கள். இடம்பெயர்ந்து வாழுபவர்கள் இடங்களுக்குப் போய் அதைச் சுத்தம் செய்து பாருங்கள். இப்படி எத்தனை செய்யலாம்.’

‘குடும்பக் கஷ்டங்கள் உள்ளவர்கள் இதை வாசித்து, நம்மால் என்ன செய்யமுடியும் என்று சிந்திக்கிற்களா? நீங்கள் நாளாந்தம் சாப்பிடும் அந்த எளிமையான சாப்பாட்டில் ஒரு சிறு பங்கையாவது இல்லாதோருக்குக் கொடுத்துப்பாருங்கள். சாரிபாத் விதவைக்கு நடந்தது உங்களுக்கும் நடக்கும்.’ இதைக்கேட்ட அத்தனைபேரும் நமக்காக ஊழியம்

செய்த ஆண்டவருக்காக நாம் எதையாவது செய்து இந்த கிறிஸ்மஸ் நாட்களை மகிழைப்படுத்துவோம் என்று உறுதி சொன்னார்கள். தேவனுக்கே மகிழை உண்டாக்கட்டும்.

உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? நமது தேவன் சர்வ சிருஷ்டிகள். தமது சிருஷ்டிப்பின் வல்லமையை நமக்குள் வைத்திருக்கிறார். அதற்காக நாம் கடவுளும் அல்ல, உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறவர்களும் அல்ல. ஆனால் தேவனுக்காகப் புதிய காரியங்களை சிந்தித்து படைத்து அவரைச் சந்தோஷிப்பிக்கலாமே.

கநீல்மஸ் பாசி:

பரிசுகள் எவ்வளவுதான் கிடைத்தாலும் யாருக்கும் பெற்றுக்கொள்வது என்பது அலுக்கிறதில்லை. ஆனால் பரிசு கொடுக்கும்போது நாம் எவ்வளவு கணக்குப்பார்ப்போம் தெரியுமா? நமக்குத்தானே பெரியதொரு பரிசு கிடைத்திருக்கிறது. அதுதான் நமது இரட்சகரான இயேசுகிறில்லது. அவருக்கும் மின்சி இனி என்ன பரிசு வேண்டிக் கிடக்கிறது? ஆகவே, இந்தத் தடவை நாம் பிறருக்கு, யாரும் பரிசு கொடுக்காத ஒருவருக்கு, ஏதாவது ஒரு சிறு பரிசு, அது ஒரு கைக்குட்டையாக இருக்கலாம் அல்லது அது ஒரு சிறுபேணாவாக இருக்கலாம் கொடுத்துப் பாருங்கள். அல்லது நீங்கள் தைப்பீகளானால் உங்கள் வீட்டிலுள்ள மிகுதியான துணியில் ஒரு சிறு சட்டையோ எதுவோ தைத்து கஷ்டத்தில் இருக்கும் ஒரு பிள்ளைக்கு இயேசுவின் நாமத்தில் கொடுத்து பாருங்கள். அவர்கள் அடையும் சந்தோஷம், அவர்கள் முகத்தில் ஓலிசீகம் புன்சிரிப்பு உங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற மேன்மையான பரிசாக இருக்குமென நான் உறுதியாகச் சொல்லுவேன்.

பிரியமானவர்களே, நீங்களும் நானும் பெற்றுக்கொள்ள அல்ல; கொடுப்பதற்குப் பிறந்தவர்கள். இனி நானும் நீங்களும் பிறரிடம் ஊழியம் பெற்றுக்கொள்ள அல்ல; பிறருக்கு ஊழியம் செய்யப் பிறந்தவர்கள். இயேசு தம்மையே தந்தார். அது போதும். அதை வேறு எவரும் செய்யமுடியாது. ஆனால் நமது நந்திரியை களினாலே பிறருக்கு இயேசுவையே கொடுக்கலாமே. அன்று கிறிஸ்து தம்மைக் கொடுக்கவே பிறந்தார்; உலகில் மாற்றம் வந்தது. இன்று அவருக்குள் பிறந்திருக்கும் நாம். இந்த உலகில் எதைப் பெற்றோம் என்று கணக்கிடாமல், இந்த உலகிற்கு என்னத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று கணக்கிடுவோமாக. இந்த கிறிஸ்மஸ் உங்களுக்கு ஒரு வித்தியாசத்தை, ஒரு நல்ல இனிய மாற்றத்தை உண்டுபண்ணட்டும். கர்த்தருக்குள் இனிமையான சந்தோஷத்தைத் தரட்டுமே. நீங்கள் யார்? கொடுப்பவரா? பெற்றுக்கொள்பவரா? சிந்தித்து செயலாற்றுங்கள். தம்மைக் கொடுத்த கர்த்தர்தாமே உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

உங்கள் அனைவருக்கும் என் நத்தார் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள். □

கேள்வி பதில்

கேள்வி : புத்தாண்டு புது தீர்மானங்கள் ஒரு கந்தியவனுக்கு பயனுள்ளவைகள் தானா?

பதில் : புத்தாண்டு அல்லது பிறந்தநாள் அல்லது நிறைவாண்டு தீர்மானங்களை தங்கள் வாழ்நாளில் எடுக்காதவர்கள் எவருமில்லை என்னால். ஆனால் அதைக் கட்டையிடக்க முடியவில்லையே என ஏற்ததாழ அனைவருமே வருந்துகின்றனர். தோல்விமேல் தோல்வி வரும்போது இவ்விதம் தீர்மானங்களை எடுப்பதில் அர்த்தமேயில்லையென நாளாவட்டத்தில் முடிவுகட்டி விடுகிறோம். இத்தகைய முடிவு நமக்குத்தான் நஷ்டம் என்றும் அது நமது ஆண்மீக வாழ்வின் வளர்ச்சியைக் குன்றச்செய்யும் என்றும் நாம் உணருவதில்லை.

நமக்குள் “விருப்பத்தையும்” அதேவேளையில் “செய்கையையும்” உண்டாக்குகிறவர் தேவனே. (பிலி. 2:13) தெளிவாகக் கூறுவதானால் தீர்மானங்கள் எடுக்க தேவேளைகளுக்கு உண்டாகும் விருப்பமெதுவும் அவர்களுக்குள்ளேயே தோன்றுவதல்ல. பரமபிதாவின் வழிநடத்தும் கரம் அவர்களுக்குப் பின்னிருந்து செயற் படுகிறது. நல்ல தீர்மானங்களினால் நல்ல வளர்ச்சி உண்டாகும். இதனை மனதிற்கொண்டுதான் அப்போஸ் தலனாகிய பவுல், “ஒன்று செய்கிறேன்; பின்னானவை களை மறந்து முன்னானவைகளை நாடி, கிறிஸ்து இயேகவுக்குள் தேவன் அழைத்த பராம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்காக இலக்கை நோக்கித் தொடருகி றேன்” என்று சாட்சியிட்டார் (பிலி. 3:13,14). இலக்கை தெளிவாக குறிவைக்கவும், மனச் சிதறல்களைத் தவிர்க்கவும் தீர்மானங்கள் உதவுகின்றன.

எடுத்த தீர்மானத்தைக் கைக்கொள்ள முடிய வில்லையே என்பதுதான் பலரது ஏக்கம். அதைத் தொடர்ந்துவரும் குற்றவனைவு திரும்பவும் தீர்மானம் எடுக்கும் முயற்சியைத் தடைசெய்துவிடுகிறது. ஆனால் தேவ பின்னைகளுக்குத் தோல்வியென்பது முடிவான ஒன்றில் என்பதை நாம் நினைவிற்கொள்ளவேண்டும். “நல்ல மனிதனுடைய காலடிகள் கர்த்தரால் உறுதிப்படும்; அவனது வழியின்மேல் அவர் பிரியமாயிருக்கிறார். அவன் விழுந்தாலும் வீழ்ந்துபோவதில்லை”(சங். 37:23,

24). திரும்பத் திரும்ப தோல்வியடைந்தாலும் மறுபடியும் முயற்சியெடுக்கத் தயங்கக்கூடாது. “நீதிமான் ஏழதரம் விழுந்தாலும் திரும்பவும் எழுந்திருப்பான்”(நீதி.24:16).

தீர்மானங்களில் பேராசை கூடாது. அவை செயலாற்றக்கூடியதாயிருக்கவேண்டும். உதாரணமாக, நீங்கள் ஜெபமே பண்ணாதவராயிருந்தால், இனிமேல் தினமும் இரண்டு மணிநேரம் ஜெபிப்பேனென்று தீர்மா னித்துவிடாதீர்கள். மாறாக, குறைந்தது பதினைந்து அல்லது முப்பது நிமிடமென்று துவங்குக்கள். அந்த அளவில் நிலைப்பட்ட பின்னர் படிப்படியாக நேரத்தைக் கூட்டுக்கள். பெரிய காரியங்களின் துவக்கம் சிறியதே (சக. 4:10). “விண்ணரச ஒரு கடுகு விதைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது!” (மத. 13:31). அவ்வாறே ஓரேவேளையில் நிறைய தீர்மானங்களை எடுத்துவிடாதீர்கள். ஆண்டின் துவக்கத்தில் பன்னிரண்டு தீர்மானங்களை மொத்தமாய் எடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு மாதத் துவக்கத்தி லும் ஒன்றை எடுக்கலாம்.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது நடத்தல், அது குதித்தல் அல்ல! கார்த்தருக்குக் காத்திருக்கும்போது கழுகுகளைப்போல் செட்டைகளையடித்து எழும்பவோ மென்பது உண்மைதான். ஆனால் கழுகுகள் எடுத்தவுடன் உச்சிக்குச் சென்றுவிடுவதில்லை. உறுதிப்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கே நீளப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது கிறிஸ்தவ வாழ்வின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானதொரு தத்துவமாகும் (ஏசா. 40:31; 54:2). உங்களுக்கு நெருங்கிய ஜெபத்தோழனுடன் அல்லது உங்கள் மனைவி, கணவனுடன் உங்கள் தீர்மானங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். இவ்விதப் பொறுப்பான மேற்பார்வை பெரும் பயனிக்கும். ஆனால் தனிப்பட்ட தீர்மானங்களை எல்லாருக்கும் சொல்லத் தேவையில்லை. இது தேவையற்ற அழுத்தத்தை கொண்டுவரும். தீர்மானம் ஒரு பொருத்தனை அல்ல. அவை தேவனோடும் மனிதருக்கு முன்பாகவும் உங்கள் நடக்கையை மேம்படுத்த நீங்கள் தனிப்பட்டமுறையில் தன்னார்வமாய் எடுக்கும் முயற்சியைந்து வேற்றல். உங்கள் இருதயத்தின் விருப்பங்களைக் கடவுளிடம் சொல்லிவிட்டு அவற்றின் நிறை வேறுதலுக்காக அவரை நம்பியிருங்கள் (சங் 37:5).

உங்களாலான அத்தனையையும் செய்துவிட்டு மீதியை அவர் கரத்தில் விட்டுவிடுங்கள். “விரும்புகிறவனாலும் அல்ல, ஒடுகிறவனாலும் அல்ல, இரங்குகிற தேவனாலேயே ஆகும்” (ரோம 9:16).

ஆண்டின் முடிவில், எந்தளவு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களைக் கணித்து உங்களை நீங்களே பாராட்டிக்கொள்ள புத்தாடை ஒன்று வாங்கிக் கொள்ளாங்கள்; அல்லது நல்ல விருந்து, சாப்பிட்டு மகிழுங்கள். “பிரயாசப்பட்டு பயிரிடுகிறவனே விளைச்சு வின் முதற்பங்கு பெறவேண்டும்” (பிர. 9:7,8; 2தீமோ.2:6).

கேள்வி : கவிசேஷத்தைக் கேள்விப்படாமலேயே இறப்போரின் நிலையென்ன?

பத்ஸ் : இயேசு கிறிஸ்து ஒருவர் மாத்திரமே தான் பரலோகம் செல்வதற்கான ஒரேயொரு வழியென்றும், அவரின்றி வேறு இரட்சிப்பே கிடையாதென்றும் இருக்கு மாணால் அவரைப்பற்றிக் கேள்விப்படுமுன் இறப்போரின் முடிவுதான் என்ன? (யோவா 14:6; அப் 4:12). இதுவே கிறிஸ்தவரையும் கிறிஸ்தவர்ல்லாதவரையும் குழப்பும் ஒரு கேள்வியாகும். இது தொன்றுதொட்டு கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்வி. இதற்குப் பலவிதமான பதில்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன; ஆனால் எதுவுமே முழு திருப்தியாய்த் தெரியவில்லை. மனிதராகிய நாம் இதைத் தெரிந்து கொள்வது அத்தியாவசியமானதுமல்ல என்பதாலோ என்னவோ கடினமாக இக்கேள்விக்கு நேரடியான பதில் திருமூறையில் தேவனால் எமக்குத் தரப்படவில்லை. ஆயினும், இந்த அறிவு, முக்கியமாக கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதோரைச் சந்திக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோ ருக்குப் பயனுள்ளதாயிருக்கும்.

இறைவன் ஓர் இரட்சகர்; அவரது அடிப்படைக் குணம் பாவிகளை இரட்சிப்பதே. எனவே எவரும் சீர்பிந்துபோவதை அவர் விரும்பவேமாட்டார். “எல்லா” மனிதரும் இரட்சிக்கப்படவும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவுக்குள் வரவுமே அவர் விருப்பங்கொண்டுள்ளார். எவரும் கெட்டுப்போகாமல் “எல்லாரும்” மனிதரும்ப வேண்டுமென்று அவர் வாஞ்சிக்கிறார் (2பேது 3:9). தாம் சிலுவையில் அறையப்படுதலை முன்னறிந்த கிறிஸ்து, தாம் உயர்த்தப்படும்போது “எல்லாரையும்” தம்மிடம் இழுத்துக்கொள்ளுவேன் என்றார் (யோவான் 12:32; 1தீமோ 2:3,4).

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சிலருக்காக மட்டுமல்ல, “சர்வலோகத்தின்” பாவங்களுக்காகத் தமது இரத்தத்தைச் சிந்தினார். இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவது தேவ கிருபையே; இயேசு தரும் இரட்சிப்பு விசவாசிகளுக்கு மட்டுமல்ல, “எல்லா” மனிதருக்குமானது. (1தீமோ 4:10; 1யோவா.2:2; தீத்து 2:11). கடவுள் எல்லா மனிதரையும் சமமாய் நேசிக்கிறாரென்று மேற்குறிப்பிட்ட வசனங்கள் தீர்க்கமாய் அறிவிக்கின்றன. அவரிடம் பாரப்படசமில்லை. ஒருவன் கவிசேஷத்தைக் கேள்விப்படவில்லையெனில் அது அவனது குற்றமல்ல; கொர்நேலியு கிறிஸ்தவனா

வதற்கு முன்னதாகவே அவனது பிரார்த்தனைகள் கேட்கப்பட்டன, தானதருமங்கள் கடவுளின் சந்திதியில் நினைக்கப்பட்டன. பூதகுலம் எனும் கறுப்பு கண்ணாடி அனிந்திருந்த பேதுருவே இதைக்குறித்து என்ன சொன்னானென்று பாருங்கள்: “தேவன் பட்சபாதமுள்ளவரல்ல என்றும், எந்த இனத்தவரிலும் அவருக்குப் பயந்து நேர்மையாய்ச் செயல்படுகிறவன் அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான் என்றும் நிச்சயமாய் அறிந்தி ருக்கிறேன்” (அப். 10:31,34,35) என்றாரே.

தனக்கு கிடைத்துள்ள வெளிச்சத்தின் அளவு படியே மனிதன் நியாயந்தீர்க்கப்படுவான். தேவன் நீதி யுள்ள நியாயாதிபதியல்லவா? (ஆதி.18:25; 2தீமோ.4:8). திருச்சட்டத்தை அறியாமல் பாவம்செய்வோர் அச்சட்டத் தின் தீர்புக்குப்படாமலே அழிவுறுவர்; திருச்சட்டத்துக் குப்பட்டு பாவம்செய்வோர் அச்சட்டத்தாலேயே தீர்ப்பு விக்கப்படுவர் (ரோம.2:11,12). கவிசேஷத்தை ஒருபோதும் கேட்டிராதோருக்கான தீர்ப்பு அதைக்கேட்டு ஏற்றுக் கொள்ளாது தள்ளிவிட்டோருக்குக் கிடைக்கும் தீர்ப்பு போல இராது. “எவனுக்கு அதிகம் கொடுக்கப்பட்டதோ அவனிடம் அதிகம் கேட்கப்படும்” (லூக் 12:48).

இறைவன் தம்மை, இயேசுகிறிஸ்துவில் முழு மையாக வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும் (எபி 1:1-3), தமது நன்மையையும் கிருபையையும் வேறுவிதங்களிலும் தெரிவிக்கிறார். ஒன்று இயற்கை, அடுத்தது மனித மனச்சாட்சி. இதற்கான சில முக்கிய திருவசனங்கள் இதோ: “தேவன் நன்மைசெய்துவந்து, வானத்திலிருந்து மழையையும் செழிப்புள்ள காலங்களையும் நமக்குத் தந்து ஆகாரத்தினாலும் ஆனந்தத்தினாலும் நம்முடைய இருதயங்களை நிரப்பி, இவ்விதமாய் அவர் தம்மைக் குறித்து சாட்சி விளங்கப்பண்ணாதிருந்ததில்லை” (அப். 14:17). “வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன... அவைகளின் சத்தம் பூமியைங்கும் அவைகளின் வசனங்கள் உலகின் கடையெல்லை வரைக்கும் செல்லுகின்றன” “நியாயப்பிரமாணமில்லாத புறவினத்தார்... அவர்களுடைய மனச்சாட்சியும் கூடச் சாட்சியிடுகிறதினாலும்... நியாயப் பிரமாணத்திற்கேற்ற செயல்கள் தங்கள் இருதயங்களில் எழுதியிருக்கிறதென காண்பிக்கிறார்கள்” (ரோம. 2:14,15; 10:18; சங். 19:1-4).

கவிசேஷத்தைக் கேட்காமல் இறப்போருக்கு ஆவிகளின் உலகில் அதைக் கேட்ட வாய்ப்பளிக்கப்படு மென்பது ஒரு சிலரது கருத்து. 1பேது 3:19ஐ இவ்விதம் அர்த்தப்படுத்துவது “ஒரே தரம் இறப்பதும் பின்பு நியாய தீர்ப்படைவதும் மனிதருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது” எனும் வேதத்தின் பொதுவான போதனைக்கு ஒவ்வாத தாயிருக்கிறது (எபி.9:27). ஏதோவொரு வசனத்தை எடுத்து முழுவதும் அதின் அடிப்படையிலேயே ஓர் உபதேசத்தை உருவாக்குவது முறையன்று.

கவிசேஷமையாக்கப்படாதவர்களின் முடிவை முழுவதும் புரிந்துகொள்ள விழுந்துபோன மனிதனின் குறுகிய மூளையறிவு போதாது. மன்னுலகிற்கு விண்ணுலகம் எவ்வளவு உயர்மோ அப்படியே நமது

எண்ணங்களைவிட கடவுளின் எண்ணம் உயர்ந்தவை (ஏசா 55:8,9). வேதத்தில் தெளிவாகப் போதிக்கப்பட்டி ராதவொன்றைக் குறித்து விவாதித்துக்கொண்டேயிராத படி நற்செய்தி அறிவிக்கப்படாதோரைச் சந்திக்கும் பணி யைத் தீவிரமாக்குவோம். கவிசேஷத்தைக் கேட்டு இறப்போரைவிட அதைக் கேளாமலேயே இறப்போர் தான் எண்ணிக்கையில் மிக மிக அதிகம். இயேசுவைக் குறித்துக் கேள்விப்படாதவன் அவரை எப்படி விசுவாசிப் பான்? (ரோம 10:14). இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பை - அறிவிப்பது - குறித்து விசுவாசிகளாகிய “நாம்” கவலையற்றிருப்போமானால் தண்டனைக்கு எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வோம்? (எபி 2:3). கவிசேஷத்தைப் பறைசாற்ற போதுமான சமயம் தருவதற்காகவே விசுவாசிகளாகிய “நம்மிடம்” பொறுமையாயிருந்து தமது இரண்டாம் வருகையைத் தாமதிக்கிறார் (2பேது 3:9). பின்தி விட்டது, ஆனால் முடியாத அளவு பிந்திவிடவில்லை.

தொலைந்துபோன ஆட்டினது உவமையில் ஒன்றுதான் தொலைந்திருந்தது. ஏனைய 99 ஆடுகளும் பத்திரமாயிருந்தன. இன்றோ தொண்ணாற்றொன்பது வெளியே! அவற்றைக்கண்டு பிடித்து உள்ளேகாண்டு வரும்வரை நாம் அமரவேண்டாம். நம்மால் முடிந்ததை யெல்லாம் செய்துவிட்டு மீதியைக் கடவுள் கரத்தில் விட்டுவிடுவோம். இத்தலைமுறை கிறிஸ்தவர்ல்லாதோ ருக்குப் பொறுப்பு இத்தலைமுறைக் கிறிஸ்தவரே!

கேள்வி : முழுநேரக் கிறிஸ்தவப் பணிக்கு 'அழைப்பு' கட்டாயம் தேவையான ஒன்றா?

தீர்மான : திட்டவட்டமாய் “அழைக்கப்பட்டாலோழிய” ஒருவரும் முழுநேரக் கிறிஸ்தவப் பணிக்குள் நுழையக் கூடாதென்பது பெருவாரியான கிறிஸ்தவர்களின் பொது வானக் கருத்து. மற்றவர்களோ அது ஒவ்வொருவருடைய “தெரிந்தெடுப்பைப்” பொறுத்தது எனக் கருதுகின்றனர். இதைக்குறித்த குழப்பமே அறுவடைப்பணியில் போதுமான ஊழியர்கள் இறங்காததற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கிறது. இதைக்குறித்து வேதாகமம் கூறுவதென்ன?

தெளிவான அழைப்பை வலியுறுத்த அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் வசனம் எபிரேயர் 5:4, “ஆரோனைப் போல தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலோழிய ஒருவனும் இந்தக் கனமான ஊழியத்திற்குத் தானாய் ஏற்படுகிற தில்லை” இங்கு இரு முக்கிய காரியங்களை நாம் கவனிக்கத் தவறங்கூடாது. முதலாவது, இங்கு சொல்லப்படுவது பொதுவான ஆசாரியத்துவப் பணியைப் பற்றியல்ல, “பிரதான ஆசாரியனாக” சிறப்பான பொறுப்பிற்கு நியமிக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. இரண்டாவது, புதிய உடன்படிக்கையில் ஆசாரியத்துவம் மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இயேசுவானவரோ, ஆரோனின் வரிசையில்லை, மெல்கிசேதேக்கின் வரிசையில் வந்துள்ளார் (எபி.7:11-13). அவர் யூதா கோத்திரத்தில் தோன்றினார். அந்தக் கோத்திரத்தாரைக் குறித்து மோசே ஆசாரியத்துவத்

தைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை (வச 14). எனவே கேள்விக்கு பதிலளிக்க எபிரேயர் 5:4ஐ மேற்கோள் காட்டுவது பொருத்தமல்ல.

மோசே அல்லது பவுலைப்போல விவரிக்கக் கூடிய வகையில் அழைக்கப்படவேண்டுமென்று நீங்கள் காத்திருந்தால் எமாந்துபோவார்கள். இவர்களைப் போன்றோர் யுதச் சமுதாயத்திற்கும் கிறிஸ்தவச் சபைக்கும் அடித்தளமிடும் காலங்களில் முக்கிய பாங்குவகிக்க அழைக்கப்பட்டவர்கள். சபைச் சரித்திரத்தில் இன்றைய நாள் “பதினேராம் மணி” வேளையாகும். “ஒருவரும் எங்களுக்கு வேலையிடவில்லை” என்று சாக்குபோக்கு சொல்லி நிற்போரை “நீங்கள் பகல்முழுவதும் இங்கே கூம்மா நிற்கிறதென்ன?” என்றே அறுப்பின் ஆண்டவர் கடிந்துகொள்வார் (மத்.20:1-7). அழைப்பு வருமென்று காத்துக்கொண்டு அவர்கள் “கடைத்தெருவில்” நின்று கொண்டிருக்கக்கூடாது. மாறாக, அவர்கள் திராட்சத் தோட்டத்திற்குச்சென்று வேலைக்குத் தாங்கள் தேவை படுகிறார்களா எனக் கேட்டிருக்கவேண்டும். உலக வேலைகளைத் தேடும்போது ஒருபடி தவறாது ஏறி இறங்கி எந்த வாசல் திறக்கிறதோ அதைக் கர்த்தரின் சித்தமென எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் அல்லவா? அதே தத்துவத்தைக் கர்த்தரின் பணியில் இறங்கவும் பயன்படுத்தக்கூடாதோ? கிறிஸ்தவர்களில் பலர்வேலையில்லாமல், தங்கள் படிப்பிற்கும் பயிற்சிக்கும் குறைந்த சம்பள வேலையில் இருக்கிறார்கள்; ஆனாலும் போதுமான வேலையாட்களில்லாத இறையரசுப் பணியைக் குறித்து அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை (மத்.9:37).

“ஆண்டவரே, என்ன அழையும்” என ஜெபிக் காதீர்கள்; “என்ன அனுப்பும்” என்று ஜெபியுங்கள் (மத் 9:38). ஏசாயாவைப் பார்த்து ஆண்டவர், “உன்னை அனுப்பட்டுமா? நீ நமது காரியமாய்ப் போவாயா?” என்று கேட்கவில்லை. மாறாக அவர், “யாரை நான் அனுப்புவேன்? யார் நமது காரியமாய்ப் போவான்?” என்றார் (ஏசா.6:8). “பொதுவான” அழைப்பிற்கு ஏசாயா “தனிப்பட்ட” பதில் கொடுத்து முன்வந்தான்: “இதோ, அடியேன் இருக்கிறேன்; என்ன அனுப்பும்!” அதற்குப் பின்தான் ஆண்டவர் அவனைப் பார்த்து “நீ போ” என்கிறார். நாம் “போக” தன்னார்வமாய் முன்வரும்போது தான் ஆண்டவர் நம்மை “அனுப்புவார்”.

“அழைக்கப்பட்டோர் அநேகர்; தெரிந்துகொள் எப்பட்டோரோ சிலர்.” கவிசேஷத்தில் இருமுறை திராட்சத்தோட்ட உவமையிலும் கலியான விருந்து உவமையிலும் (மத். 20:16; 22:14) இவ் வாசகத்தை இயேசு மொழிந்தார். இவ்விரு உவமைகளும் தேவ அழைப்பிற்குச் சரியாய்ப் பதில்கொடுக்க வேண்டிய மனிதனின் பொறுப்பை வலியுறுத்துகின்றன. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், அழைப்பிற்குத் கீழ்ப்படிவோரே “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாம்!” தங்கள் பிள்ளைகளை தேவனின் திருப்பணி செய்ய அப்பணிக்கும் பெற்றோரின் விருப்பங்களை அவர் கனம்பண்ணுகிறார். தனக்கு ஒரு மகனைக் கர்த்தர் கொடுப்பாரானால் அவனை அவரது

பணிக்கே கொடுத்துவிடுவதாக அன்னாள் தானாகவே வாக்குக்கொடுத்தாள். அவளது இதய வாஞ்சையைக் கர்த்தர் அருளிச்செய்தார்; அவள் தனது வாக்கைக் காப்பாற்றினாள். அதற்குப் பல ஆண்டுகள் கழித்து தான் கர்த்தர் நேரடியாய்ச் சாமுவேலை அழைத்தார் (சாமு. 1:11,27, 28; 3:8,9). மிகச் சிறிய வயதிலிருந்தே இந்நாட்களில் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை டாக்டராகவோ அல்லது எஞ்சினியராகவோ வேண்டு மென ஊக்குவித்து அப்படியே ஆக்கிவிட அத்தனையையும் செய்யும்போது, அதேவிதமாய்க் கர்த்தரின் பணிக்கும் பிள்ளைகளை ஆயத்தப்படுத்தாதது ஏனோ?

விடை நான் முழுநேரப் பணிக்குள் இறங்குவதற்குப் பல ஆண்டுக்கு முன்னரே தனது முதற்பேரான என்னை எனது அம்மா ஆண்டவரின் பணிக்கு ஒப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். நான் பொறியியல் துறையில் சிறந்து விளங்கிக்கொண்டிருந்தாலும் எனது தருணம், தாலங்து, திறமை அத்தனையையும் மின்னாரி பணியில் வார்த்துவிட வேண்டுமென்ற வாஞ்சை எனக்குள் வளர்ந்துகொண்டேயிருந்தது. இவ்வித “விருப்பத்தை” எனக்குள் உண்டாக்கியவர் தேவனே என நான் புரிந்து கொண்டேன் (பிலி.2:13). நான் சத்தம் ஒன்றும் கேட்க வில்லை; தரிசனம் ஒன்றும் காணவில்லை. எனக்குக் கிடைத்தது எளிமையான ஒரு வழிநடத்துதல் மட்டுமே. எனது அந்த தீர்மானத்தை என் மனைவியோடு பகிர்ந்து கொண்டபோது அவள் மனமகிழ்ந்தாள். என் தாய் என்னை கண்ணோடு அணைத்துக் கொண்டாள். “கார்த்தரின் சித்தம் ஆகட்டும்” என்றன் எனது மாமனார் மாமியார். கணவன் முழுநேரப் பணிக்குள் காலெடுத்து வைக்கையில் மனைவியும் அவனோடு செல்வதே பொதுவான சூழலில் விரும்பத்தக்கது. ஆபிரகாமின் அழைப்பே சாராஞ்க்கும் பொருந்தும் (ஆதி.12:5).

“நான் அழைக்காதிருக்க நீ ஏன் வந்தாய்?” என்று கடவுள் யாரையும் கேட்டதாய் நான் இதுவரை கேள்விப்பட்டில்லை. மாறாக, “நான் அழைத்தபோது நீ ஏன் வரவில்லை?” என்று ஆண்டவர் வினவக்கூடிய கிறிஸ்தவர்தான் ஏராளம், ஏராளம். கீழ்ப்படியாதவரே கீழ்ப்படிகிறவர்களைவிட அதிகம்!

எல்லாரிடமும் ஆலோசனை கேட்டுக்கொண்டிருப்பதும் நன்றன்று. சிலவேளைகளில் முத்தவர்களும் தீர்க்கதறிசிகளுங்கூட உங்களை வழிபிசக்கச் செய்ய முடியும் (கலா. 1:16; அப். 21:8-14). அதேநேரத்தில், தமது பிள்ளைகள் யாவரும் தங்கள் வேலைகளை விட்டுவிட்டு முழுநேர ஊழியத்திற்கெனச் சென்றுவிடுவதை தேவன் எதிர்பார்க்கிறாரென்று நான் சொல்லவர் வில்லை. நான் சொல்லவு என்னவென்றால், தேவை மிகுதி, காலம் கொஞ்சம். தெரிந்தெடுப்பு உங்களுடையது. முதல் அடி எடுத்து வையுங்கள், புறப்படுங்கள். நீங்கள் இடதுபுறம் அல்லது வலதுபுறம் சாய்ந்தால், கடவுள் பின்னிருந்து சுத்தங்கொடுத்து உங்களை நேர் வழியில் நடத்துவார் (ஏசா 30:21).

கேள்வி : விடுதலை ஊழியத்தை நான் பெற்றுக் கொள்வது எப்படி?

பதில் : நீங்கள் ஒரு ஆத்துமா ஆதாயம் செய்யும் பணியில் ஈடுபடும் கிறிஸ்தவராயிருந்தால் ஏற்கெனவே விடுதலையின் ஊழியத்தைத்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், பாவத்திலிருந்து இரட்சிப்படை வதே இயேசு மனுக்குலத்திற்குக் கொண்டுவெந்த மிகப் பெரிய விடுதலையாகும்(மத.1:21). நோயுற்றோருக்காய் ஜெபித்து பிசாக்களைத் தூரத்தும் ஊழியம் மட்டுமே விடுதலை ஊழியமென்பது தவறான கருத்து. வேதம் கூறும் முழுமையான விடுதலை ஊழியத்தில் இது ஒரு பகுதி மட்டுமே. வேதத்தின்படியான விடுதலை ஊழியத்தில் குறைந்தது ஏழு அம்சங்கள் உண்டு.

அ) நியாயப்ரிமானத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை

கிறிஸ்து நம்மை பழைய ஏற்பாட்டு பிரமானத் தின் அடிமைத்தன நுகத்திலிருந்து விடுவித்திருந்தாலும் என்னற்ற கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள சுதந்தரத்தை அனுபவியாதே வாழ்கின்றனர் (ரோமா 8:2,3; கலா. 5:18). “தொடாதே, ருசியாதே, தீண்டாதே” எனும் பிரமானக்கொள்கையின் நுகத்தடியாலே அழுந்திக்கொண்டிருக்கின்றனர் (கொலோ 2:20-22; கலா 5:1). நியாயப்பிரமானத்திற்கும் கிருபைக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப் புரியாதிருப்பதே இதற்குக் காரணம்(யோவா.1:17). அவர்கள் ஒருபோதும் இரட்சிப்பின் மகிழ்ச்சியால் பொங்குவதில்லை. எப்பொழுதுமே சோர்வாகவும் மந்தமாகவுமே இருப்பர். பவுலின் நிருபங்களாகின் கலாத்தியர், ரோமர், கொலோசேயர் ஆகியவற்றிற்கு நடைமுறையில் அவர்களுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதொன்றே இந்த நிலையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க ஒரே வழி.

ஆ) பாவத்தின் வல்லமையிலிருந்து விடுதலை

பாவத்தின் “தண்டனையிலிருந்து” விடுதலை என்பது மறுபிறப்படையும் அந்நொடியிலேயே முழுமையாய்க் கிடைப்பது; ஆனால் பாவத்தின் “வல்லமையிலிருந்து” விடுதலையென்பது ஒவ்வொருநாளும் நாம் அப்பியாசித்து அனுபவிப்பதாகும். இதுதான் ஆவிக்குள் ளாக நடந்துகொண்டு சரீர இச்சையின் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதாகும் (கலா.5:16-25). “நிலையின்படி” நாம் ஏற்கெனவே கிறிஸ்துவுக்குள் பரிபூரணமுள்ள வர்களாயிருக்கிறோம் (கொலோ. 2:10); ஆனால் நாம் “நடையின்படி” பரிபூரணத்தை எட்டவே வளருகிறோம் (கொலோ 1:28). நமது பாவ சுபாவம் இம்மண்ணுலக வாழ்வில் நம்மைவிட்டு எடுத்துப்போடப்படுவதில்லை; ஆனால் நமக்குள் வாழும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகவும் அவரது ஆவியானவரின்மூலமாகவும் அதின் வல்லமையிலிருந்து விடுவிக்கப்படலாம். விடுதலை தரும் இந்தச் சத்தியத்தை புரிந்துகொள்ளும்வரை விசுவாசப்பிள்ளைகளும் குற்றவுணர்வுடனும் ஆக்கினை சிந்தையுடனுமே பரிதாபமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பர் (ரோ 8:1,33,34).

இ) வியாதியின் சுரக்தலிருந்து விடுதலை

எல்லா வியாதிகளும் தனி நபராது வாழ்க்கையிலுள்ள பாவத்தின் நேரடி விளைவுதான் என்று சொல்ல முடியாதனினும் நமது ஆதிப்பெற்றோர் பாவம் செய்வதற்குமுன் வியாதியோ மரணமோ இருந்ததில்லை என்பதும் உண்மை. நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்கும்படி இயேசு தமது சீடர்களை அனுப்பியவேளைகளில் அவர் பினியாளிகளைச் சுகமாக்க அவர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டார் (மத. 10:7,8; லூக் 9:2). “குணமாக்கும் வரங்கள்” என்பது எல்லாருக்கும் கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் எந்த விகவாசியும் பினியாளிகள்மீது கரம்வைத்து “விகவாச முள்ள ஜெபத்தை” ஏற்றுக்கலாம் (1கொரி. 12:30; மாற. 16:18; யாக். 5:15,16). கிறிஸ்துவின் மனவுருக்கக் கிந்தை யுடன் செய்யப்படும் மருத்துவப்பணி எதுவும் அற்புத சுகத்திற்குக் குறைவானதல்ல. எப்படியாயினும் அனை வருக்கும் சுகமளிப்பவர் தேவனே.

ஈ) பிசாசின் கொடுமையிலிருந்து விடுதலை

மெய்த்தேவனை அறியாதோரின் வாழ்க்கையில் பிசாசு புகுந்து விளையாடுகிறான். “பிசாசின் செயல்களை அழிப்பதற்காகவே” மனுமகன் இயேசு வந்தார் (1யோவா. 3:8; 4:4). பிசாசுகளைத் தூர்த்துவதில் தேவனால் மிகவும் சிறப்பாய்ப் பயன்படுத்தப்படுகிறவர்களுண்டு. அதைவிட சத்துருவின் “வல்லமை” மீது சுகல கிறிஸ்துவ விகவாசிகளுக்கும் முழு “அதிகாரம்” உண்டு (லூக். 10:19). கிறிஸ்துவின் 70சீடர்களும் சுற்றும் எதிர்ப் பாராதபோதும் பிசாசுகள் அவர்களுக்கு கீழ்ப்படிந்தன. நம்மிலிருக்கிறவர் உலகிலிருக்கிறவனிலும் பெரியவர். ஆவியானவரால் நிறைந்திருந்து மக்களைப் பிசாசின் கொடும் பிடிப்புகளிலிருந்து விடுவியுங்கள் (அப். 10:38). முதிர்ச்சியுள்ள கிறிஸ்துவரிடமிருந்து கற்றுகொள்ளுங்கள். பிசாசுகளைத் தூர்த்தப் புறப்படுகையில் ஒரு குழுவாய்ச் செல்லுங்கள்.

உ) சுறுகக் கட்டுகளிலிருந்து விடுதலை

ஏழைகள், அனாதைகள் மற்றும் விதவை களின் நியாயத்திற்காகப் போராடி, கொடுமைப்படுத்து வோரிடமிருந்து அவர்களைத் தப்புவிக்கும்படி, தேவ மக்களைப் பழங்கால தீர்க்கதறிச்கள் அறைகளில் அழைத்தனர் (ஏசா. 1:17; ஆமோ. 5:15,24). “நான் அநியாயக்காரருடைய கடைவாய்ப் பற்களை உடைத்து, அவர்கள் பறித்ததை அவர்கள் பற்களிலிருந்து பிடுங்கி ணேன்” என்று யோடு சாட்சிபகர்ந்தான் (யோடு 29:17, 12-16). ராஜாராம்மோகனராயுடன் மிஷனரி வில்லியம்கேரி “உடன்கட்டடையேறுதல்” எனும் தீய பழக்கத்திற்கு எதிராய்க் குரலெழுப்பி அரசு அதற்குத் தடைச்சட்டம் விதிக்கச்செய்தார். அப்படியே மிஷனரி எமிகார்மைக்கல் அம்மையார் கோயில்களில் சிறுமிகளைப் பிடித்துவைப் பதற்கு எதிராகப்போராடனார். இவ்வித துணிச்சலான செயல்களுக்காகவே நாம் “அபிஷேகம்” பெற்றிருக்கி ரோம். மக்களது கண்கள் திறக்கப்பட்டு அவர்கள் முடிநம்பிக்கையிலிருந்து பயங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்ப

உங்களாலான அத்தனையையும் செய்யுங்கள் (ஏசா. 61:1; 42:6,7). சிறைக்குள்ளே அல்ல, வெளியே தான் நிறைய, பெரிய திருடர்கள் இருக்கின்றனர். சிறைவாசி களுக்குப் பணியாற்றுவது கிறிஸ்துவின் சிந்தை (லூக் 4:18; எபி 13:3).

ஊ) கெட்ட பழக்கவழக்கங்களிலிருந்து விடுதலை

திட்டமான மறுபிறப்பு அனுபவத்தை பெற்றிருந்தும் சிலர் புகைத்தல், குடித்தல், போதைவஸ்து பாவித்தல் போன்ற அடிமைப்படுத்தும் பழக்கங்களிலிருந்து வெளிவர முடியாதிருக்கின்றனர். “ஏன் என்று சொல்ல வேண்டாம்; எப்படி என்று காட்டுங்கள்” என்பதே இம் மக்களின் கதறல். இவர்க்கட்கு உதவவேண்டுமானால் உங்களுக்கு நிறைய பொறுமையும் கணிவிரக்கமும் தேவை. அவர்களை ஒருபோதும் குற்றஞ்சாட்டி ஏற்கெனவே நொந்துபோயிருக்கும் அவர்களைத் தாக்கவேண்டாம். வேத தியானம், வேதவசன மனனம், ஆவியின் நிறைவு, விகவாசிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு, கணி வான மேய்ச்சல், வேத வாசிப்பு, வேலையில் கறுகறுப்பு போன்றவையே அவர்கள் விடுதலை பெற்று வெளிவர ஏதுவாக அமையும். எப்பொழுதுமே விடுதலையென்பது உடனடியாய்க் கிடைத்துவிடுவதல்ல. இவ்வித நபர்களுக்கு உதவ தங்களை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட பொதுநல் இயக்கங்களுக்கு கைகொடுங்கள். இவ்வித பங்கேற்பு ஆவிக்குரியதல்ல என்று சொல்லமுடியாது.

ஏ) உபதேச வஞ்சகங்களிலிருந்து விடுதலை

உபதேச வஞ்சகம் என்பது பயங்கரமான பிடிப் பாகும். “பிசாசின் கண்ணியாகிய” இதிலிருந்து ஒருவன் தப்பவேண்டுமானால் அவன் “மயக்கம்” தெளியவேண்டுமெனப் பவுல் கறுகிறான் (2தீமோ 2:24-26). “பிசாசின் உபதேசங்களை” அநேகப் பிரசங்கிகள், “வஞ்சிக்கிற ஆவிகளின்” அபிஷேகத்தோடு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பது மக்களில் பலருக்குத் தெரியாது (1தீமோ 4:1). லூசிபரின் இப்பிரதிநிதிகளை எதிர்த்து, மக்கள் தமக்கு “அறிவில்லாமையால் சங்காரமாகாத படி” அவர்களை வஞ்சக வலைகளிலிருந்து விடுவிக்க தெரியான வேத போதகர்கள் தேவை (ஓசியா 4:6). இந்நாட்களில் பிரசங்கம் அதிகம், போதகம் குறைவு. பிரசங்க பீடங்களிலிருந்து போதிக்காவிட்டாலும், தனி நபர்களுக்கும் சிறு குழுக்களுக்கும் ஆரோக்கியமான உபதேசங்களைப் பகிர்ந்துகொடுக்க உங்களை அர்ப்பணியுங்கள். இன்றையச் சபைக்கு அத்தியாவசியமாய் தேவைப்படும் விடுதலை ஊழியம் இதுவே.

(இக் ‘கேள்வி பதில்’ டாக்டர் ஆர்.ஸ்டான்ஸ் அவர்களின்

‘தெவைான பதில்கள்’ என்ற புத்தகத்திலிருந்து

ஏடுக்கப்பட்டது. ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை, வேதாகமம், நடைமறை வாழ்க்கை சம்பந்தமான உங்கள் கேள்விகளை ‘கேள்வியும் பதிலும், சத்தியவசனம், த.ப. 1012 கொழும்பு’ என்ற முகவரிக்கு அனுப்பிவையுங்கள்)

நாம் எப்பொழுது ஜெபிக்கவேண்டும்?

- எம். எஸ். வசந்தகுமார் -

ஜேபத்தைப்பற்றி நாம் அறிந்திருக்கவேண்டிய முக்கியமானதொரு காரியம் நம்முடைய ஜெபநேரத்தைப் பற்றியது. அதாவது, எப்பொழுது ஜெபிக்கவேண்டும் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கவேண்டியது அவசியம். எனினும், நாம் எந்த நேரத்தில் ஜெபிக்கவேண்டும் என வேதாகமம் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தை வரையறை செய்யவில்லை. வேதாகம காலத்தில் மனிதர்கள் தங்களுடைய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவிதத்தில் ஜெபிக்கும் நேரத்தை வைத்திருந்தனர். இதனால், சிலர் காலையில் ஜெபித்தனர் (சங். 5:3, 108:2, 119:147, 143:8) மாலையில் சிலர் ஜெபித்தனர் (சங். 141:2). சிலர் இரவில் ஜெபித்தனர் (சங். 134:1). சிலர் நன்ஸிரவிலும் ஜெபித்தனர் (சங். 119:62). சிலர் நாளொன்றுக்கு ஏழுதடவைகள் ஜெபிய வர்களாகவும் இருந்தனர் (சங். 119:164). நெருக்கடியான காலங்களில், மனிதர்கள் நாள்முழுவதும் ஜெபித்து வந்தனர்.

சங்கீதம் 55:17ல், “அந்தி சந்தி மத்தியான வேளைகளிலும் நான் தியானம்பண்ணி முறையிடுவேன்” என்று தாவீது குறிப்பிட்டுள்ளான். தாவீதின் கூற்றில் “அந்தி” மாலை நேரத்தையும், “சந்தி” காலை வேளையையும் “மத்தியானம்” பகற்பொழுதையும் குறிக்கின்றது. (யூதர்களுடைய நாட்கணிப்பிட்டு முறையின்படி மாலை 6.00 மணிக்கே புதிய நாள் ஆரம்பமாவதனாலேயே இவ்வசனத்தில் முதலில் மாலைவேளையும் அதன்பின்னர் காலையும் பகலும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆதியாகம புத்தகத்தில் ஒருநாளின் ஆரம்பத்தையும் முடிவையும் குறிப்பி “சாயங்காலமும் விடியற் காலமுமாகி” என்னும் சொற்பிரயோகம் உபயோகிக்கப் பட்டிருப்பதும் யூதர்களின் நாட்கணிப்பிட்டு முறையை அறியத்தருகின்றது (ஆதி. 1:5,8,13,19,23,31). இதனால், தாவீது நாளொன்றுக்கு முன்று தடவைகள் ஜெபிப்பவ

னாக இருந்தான் என்று சில வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். மேலும், இவ்வசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தானியேலும் நாளொன்றுக்கு முன்று தடவைகள் ஜெபிக்கும் பழக்கமுடையவனாக இருந்தானென்றும் கருதப்படுகின்றது (தானி. 6:10). ஏருசலேமின் பக்கமாக இருந்து ஜெபிக்கும் பழக்கம் சாலொமோனுடைய காலத்திலிருந்து இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய காலம்வரை இருந்தது (2நாளா.6:34-39, யோவா.4:20-24). எனினும், பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், காலையும் மாலையுமாக நாளொன்றுக்கு இரண்டு தடவைகள் ஜெபிக்கும் பழக்கமே மக்கள் மத்தியில் இருந்துள்ளதை 1நாளாகமம் 23:30 அறியத்தருகின்றது. உண்மையில், கிறிஸ்துவுக்குப் பின் இரண்டாம் நூற்றாண்டளவிலேயே நாளொன்றுக்கு முன்று தடவைகள் ஜெபிக்கும் பழக்கம் யூதமாக்கத்தில் உத்தியோகப்பூர்வமான கட்டளையாக கப்பட்டது. “மிஷ்னா” (Mishnah) என்னும் யூத மத நூலில் “பெராக்கா” Berakah 4:1 என்னும் பகுதியில் இத்தகைய கட்டளையுள்ளது. அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களும், யூதர்களின் முறையை பின்பற்றி நாளொன்றுக்கு முன்று தடவைகள் ஜெபிக்கும் முறைமையை கிறிஸ்தவத்தில் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட “டிடாக்கி” (Didache 8:3) என்னும் கிறிஸ்தவப் போதனை நூலில் இது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சங்கீதம் 55:17ல், “அந்தி சந்தி மத்தியானம்” என்னும் சொற்பிரயோகங்கள், நாளொன்றில் முன்று தடவைகள் ஏற்றுக்கப்பட்ட ஜெபத்தையல்ல, “நாள் முழுவதும் ஏற்றுக்கப்பட்ட ஜெபத்தைப்பற்றிய குறிப்பாகவும் உள்ளது.” எனவே தாவீது நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் நாள்முழுவதும் ஜெபிப்பவனாக இருந்துள்ளதை இவ்வசனம் அறியத்தருகின்றது. ஏனைய நாட்களில் அவன் நாளொன்றுக்கு இரண்டு அல்லது முன்று தடவைகள் ஜெபிப்பவனாக இருந்திருக்கவேண்டும். வயோதிபக் காலத்தில் தாவீது அந்த நியாயப்பிரமாண

கட்டளையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆலயத்தில் நாளோன்றுக்கு இரண்டு தடவை ஜெபிக்கும்முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளதினால் (நாளா. 23:1,30; யாத். 29:38-39; என். 28:3-8 ல் இக்கட்டளைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.) இதுவே அவனுடைய தனிப்பட்ட பழக்கமாகவும் இருந்தி ருக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் தாம் விரும்பிய நேரங்களில் ஆலயத்தில் சென்று ஜெபிக்கக் கூடியதாயிருந்தாலும், காலையில் ஒன்பது மணியும் மாலையில் மூன்று மணியுமே மக்களுடைய ஜெபநேரங்களாக இருந்தன (அப். 2:15; 3:1). யூதர்கள் சூரிய உதயத்திலிருந்தே நேரத்தை கணிப்பிட்டினால், அப். 2:15ல் “பொழுது விட்டந்து மூன்றாம் மணிவேளை” காலை ஒன்பது மணியையும், அப். 3:1ல் “ஜெபவேளை யாகிய ஒன்பதாம் மணிநேரம்” மாலை மூன்று மணியையும் குறிக்கின்றது.

சில கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் அதிகாலை நேர ஜெபமே தேவனால் கேட்கப்படும் என்றும், அதிகாலை ஜெபத்திற்கே வல்லமை அதிகம் என்றும் என்னுமின்றனர். நாம் ஓவ்வொரு நாளையும் ஜெபத்துடன் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பதை எவராலும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால், ஏனைய நேரங்களில் ஏற்றுக்கப்படும் ஜெபங்கள் கேட்கப்படாது என்றோ, அல்லது அவைகளுக்கு வல்லமை குறைவு என்றோ என்னுவது தவறாகும். நாம் எந்த நேரத்தில் ஜெபித்தாலும் தேவன் நம்முடைய ஜெபங்களைக்கேட்கிறவராகவே இருக்கின்றார். காலை யிலேயே வேலைக்கு செல்பவர்களும், பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புகிறவர்களும், அந்தநாளுக்கான உணவைக் காலையிலேயே தயாரிக்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்களும், காலை நேரத்தில் அதிக நேரம் ஜெபிக்கமுடியாதவர்களாகவே இருப்பார்கள். இதனால், இவர்கள் காலையில் சிறியதொரு ஜெபத்துடன் அந்த நாளை ஆரம்பித்து, பின்னர் மாலையில் வேதாகமத்தை வாசித்து ஜெபிப்பதற்கு அதிகநேரத்தை ஒதுக்கி வைத்திருப்பதில் எவ்வித தவறும் இல்லை. ஜெபத்திற்கு நேரம் முக்கியமானதல்ல. நாம் ஓவ்வொருநாளும் ஜெபிக்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதே முக்கியமானது.

வேதாகம கால மக்கள் நாளோன்றுக்கு இரண்டு தடவைகள் ஜெபிப்பதைத் தம் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்வின் சூழ்நிலைக்கேற்றவித்தில் ஏனைய நேரங்களிலும் ஜெபிப்பவர்களாக இருந்தனர். எனவே, ஜெபிப்பதற்கு என்று நாம் குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்கிவைத்திருந்தாலும், ஏனைய நேரங்களிலும் நாம் ஜெபிப்பவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

“நாம் மிகவும் அதிகமாக நேசிக்கும் ஒருவரோடு பிரயாணம் செய்யும்போது எப்படி நாம் அவரோடு எப்பொழுதும் பேசிக்கொண்டிருப்போமோ, அவ்விதமாக நாம் எப்பொழுதும் தேவனோடு பேசிகிறவர்களாக இருக்கவேண்டும்” ஜெபம் தேவைகளுக்கான மன்றாடு தலாக மாத்திரம் இராமல், தேவனோடு தினம் உறவாடு

வதாக இருப்பதனால், நாம் வீட்டில் மற்றவர்களுடன் எப்படி பேசுகிறோமோ, அவ்விதமாகவே தேவனோடும் பேசவேண்டும். நாம் ஓவ்வொரு நாளும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குடும்ப அங்கத்தினர்களுடன் பேசுவதற்காக ஒதுக்கி வைத்திருப்போம். எனினும் சிலநேரங்களில் இதையும் மீறி சில விஷயங்களைக் குறித்து மனிக்கணக்கில் பேசுவோம். சில நேரங்களில் சுருக்கமாக ஒரு சில நிமிடங்கள் மாத்திரமே பேசுவோம். நாம் ஜெபிக்கும் நேரமும் இவ்விதமாக நாளுக்குநாள் வித்தியாசப்பட்டாலும் ஓவ்வொருநாளும் நாம் ஜெபிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும். அதிகளும் நேரம் கிடைக்கும் நாட்களில் நாம் அதிக நேரம் ஜெபிக்கலாம். எனினும், நாம் அன்றாடம் வேதும் வாசிப்பதற்கும் ஜெபிப்பதற்கும் குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்கி வைத்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பலநாட்கள் அல்லது பல மாதங்கள் ஜெபிக்காமலேயே இருந்து விடுவோம். “நம்மால் எப்பொழுதும் ஜெபிக்கக்கூடியதாயிருந்தாலும், ஓவ்வொரு நாளும் நாம் ஜெபிப்பதற்கென்று குறிப்பிட்ட ஒரு நேரம் நமக்கு இருக்கவேண்டும்.”

“சோாந்துபோகாமல் எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணுங்கள்” (ஹாக். 8:1) என்றும், “இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுங்கள்” (1தெச. 5:17, கொலோ. 4:2) என்றும் வேதாகமம் கூறுகிறது. நாம் ஜெபிப்பதைத்தவிர் வேறு எதுவுமே செய்யாமல் நாள்முழுவதும் தினம் ஜெபித்துக் கொண்டேயிருக்கவேண்டும் என்பது இக்கட்டளைகளின் அர்த்தம் அல்ல. நாம் ஒருநாள் ஜெபித்துவிட்டு மறுநாள் ஜெபிப்பதைக் கைவிடுவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பதையே இக்கட்டளைகள் அறியத்தருகின்றது. மேலும், நாம் ஜெபிப்பதற்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் நேரத்தில் மாத்திரம் ஜெபிப்பவர்களாக இராமல், ஜெபம் நம்முடைய வாழ்வின் ஒருபகுதியாக இருக்கும் விதத்தில், நம்முடைய அன்றாட வாழ்வின் சகல காரியங்களிலும் ஜெபத்தையும் உள்ளடக்கியவர்களாக நாம் வாழ வேண்டும். ஜெபிப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் வார்த்தைகள் வெளிப்படும் விதத்தில் ஜெபிக்கும் நாம் ஏனைய நேரங்களில் மனதிற்குள் ஜெபிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும். உண்மையில், “நம்முடைய வாழ்வு ஓவ்வொரு நிமிடமும் தேவனிலேயே சார்ந்திருக்கிறது என்பதையும், நம்முடைய ஓவ்வொரு முச்சும் தேவனுடைய ஈவாகவே இருக்கிறது என்பதையும் உணருகின்ற விதத்தில் எப்பொழுதும் ஜெபிக்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும்.” இதனால், நாம் நாள்முழுவதும் நம்முடைய வாழ்வின் சகல காரியங்களையும் குறித்து தேவனோடு பேசுகிறவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், “எந்த நேரமும் ஜெபத்திற்கு ஏற்ற நேரமாகவே இருக்கின்றது.”

நாம் எங்கிருந்து ஜெபிக்கவேண்டும்?

ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் ஜெபிக்கவேண்டுமென்ற வரையறை வேதாகமத்தில் இல்லாததுபோல வே, குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருந்து ஜெபிக்கவேண்டும்

என்னும் கட்டளையும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப் பட்ட பின்னர், அவர்களுடைய ஜெபம் தேவனுடைய உடன்படிக்கைப்பெட்டியை மையமாக்கொண்டிருந்தது. அக்காலத்தில் உடன்படிக்கைப்பெட்டி தேவனுடைய பிரசனன்த்திற்கான அடையாளமாக இருந்ததினால், இப் பெட்டி இருந்த ஆசரிய்க் கூடாததிலும், அதன் பின்னர் ஆலயத்திலும் மக்கள் ஜெபிப்பதற்காக கூடிவந்தார்கள். தேவனுடைய ஆலயம் இருந்த எருசலேம் நகரத்தை விட்டு தூரமான இடங்களில் இருந்தவர்கள் ஆலயம் இருக்கும் அத்திசையை நோக்கியவாறு ஜெபித்தனர். ஆனால், எருசலேம் ஆலயத்தை மையமாகக்கொண்ட ஜெபமுறை, இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணத் தோடு முற்றுப்பெற்றது. அதன்பின்னர் மனிதர் உலகின் எவ்விடத்திலிருந்தும் ஜெபிக்கக்கூடிய நிலையேற்பட்டது. இயேசு கிறிஸ்து இதைப்பற்றி கூறும்போது, “நீங்கள் இந்த மலையிலும் எருசலேமிலும் மாத்திரமல்ல, இனி எங்கும் பிதாவைத் தொழுதுகொள்ளுங்காலம் வருகிறது” என்று தெரிவித்தார் (யோவா. 4:21). இத்தகைய காலம் இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணத்தோடு வந்தது. இதைப் பற்றி பழைய ஏற்பாட்டு கால தீர்க்க தரிசிகளும் முன்னிறவித்திருந்தனர் (செப்.2:11, மல்.1:11). எனவே, புதிய ஏற்பாட்டு காலத்தில் வாழும் நாம், எவ்விடத்திலிருந்தும் ஜெபிக்கக் கூடியதாயுள்ளது.

தம்முடைய நாமத்தில் பக்தர்கள் எவ்விடத்தில் கூடி வந்தாலும், அவ்விடத்தில் தாம் இருப்பதாக இயேசு கிறிஸ்து தெரிவித்துள்ளார் (மத. 18:20). எனவே, நாம் ஜெபிப்பதற்காகச் சிறப்பான இடங்களைத் தேடிச் செல்ல வேண்டியதில்லை. தற்காலத்தில் சிலர் ஜெபிப்பதற்காக சிறப்பான மண்டபங்களைக் கட்டிவைத்து, மக்களை அப்விடத்தில் வந்து ஜெபிக்கும்படியும், அவ்விடத்திலிருந்து ஏற்றுக்கப்படும் ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதிலளிப்பா ரென்றும் கூறி மக்களை வஞ்சித்து வருகின்றனர். நாம் இத்தகைய தவறான வழிநடத்துதல்களைக் குறித்து மிகவும் கவனமாயிருந்து, நாம் இருக்கும் இடத்திலிருந்து அன்றாடம் ஜெபிப்பதை நம்முடைய பழக்கமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். நாம் இவ்வாறு ஜெபிக்கவேண்டும் என்றே தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். இதனால்தான், “நீயோ ஜெபம் பண்ணும்போது, உன் அறைவீடிற்குள் பிரவேசித்து, உன் கதவைப் பூட்டி, அந்தரங்கத்திலிருக்கிற உன் பிதாவை நோக்கி ஜெபம்பண்ணு. அப்பொழுது, அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன் பிதா வெளியரங்கமாய் உனக்குப் பலனிப்பார்”(மத.6:6) என்று இயேசுகிறிஸ்து தெரிவித்துள்ளார். இவ்வசனத்தில் “அறைவீடு” என்பதற்கு மூலமொழியில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள சொல், “தாமியொன்” (tameion) என்னும் கிரேக்கச்சொல்லானது அக்காலத்தில் “வீடிடின் உள் அறை” “பொருட்களை சேகரித்து வைக்கும் அறை” “படுக்கையறை” என்பவற்றைக்குறிப்பிட உபயோகிக்கப்பட்ட இச்சொல் மத்தேயு

12:26; 24:26; லூக்கா 12:3, 12:24 போன்ற வசனங்களில் “வீடிடின் உள் அறை” என்றும், லூக்கா 12:24ல் “பொருட்களை சேகரித்து வைக்கும் அறை” என்றும், பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்கமொழி பெயர்ப்பில் ஏசாயா 26:20, 2ராஜா.4:33 போன்ற வசனங்களில் “படுக்கையறை” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் பெரும்பாலான மக்களுடைய வீடுகளில் ஒரே யொரு அறை மட்டுமே இருந்ததினால், இயேசுகிறிஸ்து பொருட்களைச் சேகரித்து வைக்கும் சிறிய அறையைப் பற்றியே இவ்வசனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதாக வேதாகம ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வசனத்தில் அறையானது தனிமையிலும், இதயத்திலும் ஜெபிப்பதைக் குறிப்பிடும் உருவக விவரணமாக இருக்கின்றது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் இத்தகைய விளக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை.

“அறைவீட்டுக்குள் பிரவேசித்து” “கதவைப் பூட்டி” என்றும் சொற்பிரயோகங்கள், வீடிற்குள் இருக்கும் ஒரு அறையைப் பற்றியே இயேசுகிறிஸ்து குறிப்பிட்டுள்ளாரென்பதைச் சுடிக்காட்டுகின்றன. அக்காலத்தில் வீடிற்குள் கதவுடன் இருக்கும் ஒரேயொரு அறை பொருட்களைச் சேகரித்து வைக்கும் அறை மட்டுமே. இதுவே எவருக்கும் தெரியாமல் இரகசியமாக தனிமையில் ஜெபிக்கக்கூடிய இடமாக இருந்தது. எனவே, நம்முடைய வீடில் எந்த அறை அல்லது எந்த இடம் ஜெபத்திற்குப் பொருத்தமானது என்பதை கண்டறிந்து, அந்த இடத்திலிருந்து அனுதினமும் ஜெபிக்கவேண்டும்.

நாம் எவ்விடத்திலிருந்தும் ஜெபிக்கலாம் என்பதனால், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஆலயத்திற்குச் செல்லாமல் வீடிலிருந்தே தேவனை ஆராதிக்கலாம் என்று கருதலாகாது. தற்காலத்தில் சிலர் தொலைக்காட்சிகளில் கிறிஸ்துவ நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதனால் ஆலயத்திற்குச் செல்லவேண்டியதில்லை என்று எண்ணுகின்றனர். ஆனால், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் சபையாகக்கூடி தேவனை ஆராதிப்பது அவசியம். இதனால்தான், “சபை கூடிவருதலைச் சிலர் விட்டுவிடுகிறதுபோல் நாமும் விட்டுவிடாமல், ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லக்கடவோம்” என வேதாகமம் கூறுகிறது(எபி.10:25). கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் நேசித்து, ஆவிக்குரிய பிரகாரம் வளருவதற்கு ஒருவருக்கொருவர் உற்சாகமும் தைரியமும் அளித்து, ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதனால(எபி. 10:24), சபை கூடிவருதலைக் கைவிட்டு வீடுகளிலேயே இருப்பவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளை அவமதிக்கிறவர்களாகவே செயற்படுகின்றனர். நாம் சபை ஜக்கியத்தை தவிர்த்து கிறிஸ்துவ அன்பை நம்மால் அனுபவிக்க முடியாது. எனவே, நாம் இருக்கும் இடங்களில் இருந்த வண்ணம் அன்றாடம் ஜெபத்து வந்தாலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சபையாகக் கூடிவந்து தேவனை நாம் ஆராதிக்கவேண்டும். □

தேவன் நல்லவர்

- பாகிடர் உட்ரோ குரோல் -

தேவன் நல்லவர், அவர் என்றும் நல்லவரா கவே இருக்கிறார். ஆனால் சிலர் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுவதில்லை. நன்மையான காரியங்கள் நிகழும் போது தேவன் நல்லவர் என்று கூறி அவருக்கு நன்றி கீதம் பாடி மகிழும் நாம், தீங்கு நேரிடும்போது அவர் நல்லவர் தானா என்ற சந்தேகத்தை எழுப்புகிறோமல் வல்வா? ஆம், தேவன் நல்லவர் என்பதை நமது அனுபவங்களின் மூலமாக ஆராய்வோமானால் நாம் தவறான முடிவுகளுக்கே வரநேரிடும். எனவே தீங்குநாட்கள் நேரிடும்முன்னர் தேவனுடைய நீதியையும் அவரது குணநலன்களையும் நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் தேவன் நல்லவரா இல்லையா என்பதை நமது துப்பவேளையில் விவாதித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படியே விவாதித்தாலும் நாம் தோல்விய டைவது நிச்சயம். மாறாக தேவனுடைய வார்த்தையை நாம் அனுதினமும் வாசித்து அவரது நன்மைகளை ஆராய்ந்து, அவர் என்றும் நல்லவர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆம், தேவன் நேற்றும் இன்றும் என்றும் நல்லவராகவே இருக்கிறார்.

எனக்குப் பிடித்தமான ஒரு சிறுவர் கார்ட்டுனில், ஒரு குறும்புக்காரர் சிறுவனை அவனது குறும்புச் செயலுக்காக அவனது தாயார் ஒரு மூலையில் உட்காரவைத்துவிட்டார். “நான் தவறு செய்யும் பையன் அல்ல. ஆனால் என்னை நல்ல ஒரு பையனாக காட்டுவதில் தவறிவிட்டேன்.” என்று அவன் கூறினான். ஆனால், நமது தேவனோ தாம் நல்லவராக இருப்பதிலிருந்து ஒருபோதும் தவறவே மாட்டார்.

“கர்த்தர் நல்லவர், இக்கட்டு நாளிலே அரணான கோட்டை; தம்மை நம்புகிறவர்களை அறிந்திருக்கிறார்.” என்று நாகம் 1:7 ல் நாம் வாசிக்கிறோம். எனது வாழ்வின் இக்கட்டு நேரத்தில் தேவன் நல்லவராக இல்லாவிட்டால், அவரை நான் என் அடைக்கலமாக அண்டிக்கொள்ளமுடியாது. அத்துப்பத்திலிருந்து நம்மாலும் சுயமாக வெளிவர முடியாது. தேவன் நல்லவர் என்பதை யாத்திராகம் 34 ஆம் அதிகாரம் விளக்குவதை நாம் தியானிப்போம்.

1. தேவன் நல்லவர்.

“கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி முந்தின கற்பலகைகளுக்கு ஒத்த இரண்டு கற்பலகைகளை இழைத்து கொள்; நீ உடைத்துப்போட்ட முந்தின பலகைகளில் இருந்த வார்த்தைகளை அவைகளில் எழுதுவேன்.” என்றார் (யாத். 34:1). மோசே சீணாய் மலை உச்சிக்குச் சென்று தேவனிடமிருந்து பத்துக்கட்டளைகளைப் பெற முக்கொண்டு கீழே இறங்கி வந்தார். ஆனால் இஸ்ரவேல் ஜனங்களோ அவர் வருவதற்குள்ளாக மலையடி வாரத்தில் ஒரு கன்றுக்குடியை உண்டுபண்ணி, அதனை வழிபட ஆரம்பித்துவிட்டனர். இதனைக் கண்ட மோசே கோபமுண்டவராகி தன் கையிலிருந்த பலகைகளை மலையின் அடியிலே எறிந்து உடைத்துப் போட்டார். தேவனோ மோசேக்கு மீண்டும் மலையுச்சிக்கு வா, நீ உடைத்துப் போட்ட முந்தின பலகைகளில் இருந்த வார்த்தைகளை மீண்டும் எழுதித் தருவேன். இம்முறை அதனை உடைத்துவிடாமல் கவனமாயிரு.” என்றார்.

யாத்.34:2-6 இவ்வசனங்களில் தேவன் தம்மைப் பற்றி விவரிக்கிறார். இதனை நாம் சற்று தியானிப்போம். மோசே தனது கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவராய் தேவன் தந்த கற்பலகைகளை உடைத்துப் போட்டார். இந்த இறுக்கமான நேரத்திலும் தேவன் தம்மை, “கர்த்தர், கர்த்தர்; இரக்கமும், கிருபையும், நீடியசாந்தமும், மகா தயையும், சத்தியமுமுள்ள தேவன்.” என வர்ணிக்கிறார்.

2. தேவன் இருக்கமுள்ளவர்.

தேவன் நல்லவரானபடியினால் நமக்கு இரங்குகிறார். ஒரு சிறு குழந்தை கீழே விழுந்து அழும் போது நாம் அதனைத் தூக்கியெடுத்து, அரவனைத்து, முத்தமிட்டு அதன் அழுகையை நிறுத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம். இதைப் போலவே தேவனுடைய செயலும் அமைந்துள்ளது. ஒரு தகப்பன் தனது பிள்ளைகளுக்கு இரங்குவதுபோல தேவனும் நம்மேல்

இரக்கமாயிருக்கிறார். அவர் நம்மைத் தோளில்கூடாது, மார்போடனைத்து, கண்ணீரைத் துடைத்து, ஆறுதல் அளிக்கிறார். “தேவன் வல்லமையான காரியங்களைச் செய்பவர். ஆனால் அவற்றை அமைதியாகவும் நிதான மாகவும் செய்கிறார்” என திரு. ஜான் நியூட்டன் என்பவர் கூறியுள்ளார்.

நம் வாழ்விலும் தேவனுடைய வல்லமை வெளிப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் அவரோ சிறப்பாய், அமைதியாய், நிதானமாய், நேர்த்தி யாய், அழகாய் தமது காரியங்களைச் செய்து வருகிறார். எனது வாழ்வில் நன்மைகள் பல ஈந்து தடையாராட்டுகின்ற தேவனை நான் நாள்தோறும் துதித்து மகிழ்ச்சி கானம் பாடுவேன்.

3. தேவன் கிருபையுள்ளவர்.

நமது தேவன் இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவர் மட்டுமல்ல, கிருபை நிறைந்தவர். இஸ்ரவேல் புத்திரரை ஆசீவதிக்கும்போது ஆரோன் கூறும் வார்த்தைகளில் இதனை நாம் காண்கிறோம், “கர்த்தர் உன்னை ஆசீவதித்து, உன்னைக் காக்கக்கடவர். கர்த்தர் தம்முடைய முகத்தை உன்மேல் பிரகாசிக்கப் பண்ணி, உன்மேல் கிருபையாயிருக்கக்கடவர். கர்த்தர் தம்முடைய முகத்தை உன்மேல் பிரசன்னமாக்கி, உனக்குச் சமாதானம் கட்டளையிடக்கடவர் என்பதே”(எண்.6:24-26). உன்மேல் கிருபையாயிருக்கக்கடவர் என்பது, அவர் உனக்கு தமது மனதுருக்கத்தையும் பரிதாபத்தையும் காட்டுகிறார் என்று பொருள்படும். தேவன் நல்லவர் என்பதைத் தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் நாம், அவர் நமக்குச் செய்யும் காரியங்களையும் சிந்திப்போம்.

“என்னை ஒரு பெரிய விபத்திலிருந்து காப்பாற றினார். நான் கொத்த கடன் தொகை எனக்குத் திரும்ப கிடைத்தது. எனது பதவியில் உயர்வும், தொழிலில் முன்னேற்றமும் கிடைத்தது எனவே தேவன் நல்லவர்” என்பது பலரது சாட்சியாக அமையலாம். ஆனால், தேவன் நல்லவர் என்பது அவருடைய செயல்பாட்டிலிருந்து அல்ல. அவரது தன்மையாகவே அது அமைகின்றது என வேதாகமம் கூறுகிறது. நம் தேவன் நல்லவர். இரக்கமுள்ளவர். மற்றும் கிருபையுள்ளவர்.

4. தேவன் நீடிய சாந்தமுள்ளவர்.

தேவன் தம்மை நீடிய சாந்தமுள்ளவர் என்று உரைக்கிறார். “ஈன பாவிகளுக்கு தேவன் காட்டும் நன்மைகள் மிகவும் ஆச்சரியமானது. ஆனால் விரும்பத் தகாத குணம்கொண்ட பக்தர்களிடம் அவர் காட்டும் பொறுமையோ பெரும் ஆச்சரியமானது” என்று தலை சிறந்த தேவ மனிதனான ஹென்றி டிரம்மண்ட் கூறியுள்ளார். ஒரு ஏழைப் பாவியின்மேல் அவர் அன்புள்ளந்து அவனை இரட்சிப்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் இரட்சிக்கப்பட்ட பின் நாம் செய்யும்

பிழைகளை அவர் எவ்வாறு பொறுத்து கொள்ளுகிறார் என்பதை விளங்கிக்கொள்ளுவது கடினமாகவேயுள்ளது. இது அவருடைய நீடிய சாந்தத்தைக் காட்டுகிறது. தேவன் இரக்கமுள்ளவர். கிருபையுள்ளவர். உங்களையும் என்னையும் பொறுத்துக்கொள்வதற்கு அவர் நீடிய சாந்தமுள்ளவர்.

தேவனுடைய தன்மைகளை நாம் சிந்திக்கும் பொழுது, அவரை ஓர் அன்பான தகப்பனாகக் கற்பனை செய்துகொள்ளவேண்டும். தமது பிள்ளைகளுக்கு நேரிடும் வாழ்வின் இன்னல்களில் உதவிக்கரம் நீட்டி அவர் அவர்களை மார்போடனைத்து ஆறுதல் கூறி அந்தப் பிள்ளைகளின் தவறுகளையும் பிழைகளையும் பொறுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு நன்மையான ஈவுகளைக் கொடுக்கும் இரக்கமுள்ள தகப்பனைப் போன்றவர்.

5. தேவன் மகா தயையுடையவர்.

தேவன் நல்லவர் என்பது அவரது தன்மையை மாத்திரமல்ல, அவரது செயல்பாட்டினையும் நமக்கு விளக்குகிறது. தேவனுடைய இரக்கமும் கிருபையும் இணைந்தே காணப்படுவதை நாம் வேதத்தின் அநேகப் பகுதிகளில் காணலாம். தாலீது தனது சங்கீதத்தில் “நன்மையும் கிருபையும் என்னைத் தொடரும்” என்று கூறியுள்ளதை நமது சிறுபிள்ளைகள்கூடச் சொல்லுவார். ஆம், தேவன் இரக்கமுள்ளவர். கிருபையுள்ளவர். அது மாத்திரமல்ல, அவர் நல்லவர். தமது கிருபையையும் இரக்கத்தையும் நமக்குக் காட்டுவதால் அவர் நீடிய சாந்தமுள்ளவர். இவை அவரது குணாதிசயங்களாகும்.

6. அவர் சத்தியமுள்ள தேவன்.

நிறைவாக தேவன் தம்மை சத்தியமுள்ளவர் என்று விவரிக்கிறார். அதாவது அவர் நம்பத்தக்கவர். தாம் செய்வேன் என்று வாக்களித்ததைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு செய்ய வல்லவர். “தேவன் நல்லவர். அவர் என்றென்றும் நல்லவர்” என்று உதடுகளால் இனிமையாய்ப் பாடுவதுடன் நில்லாது அதனை நமது விசுவாச அறிக்கையாகவும் அமைத்திவேண்டும். தேவன் மாறாதவர். நமது இன்ப நேரத்தில் நல்லவராக இருக்கும் அவர் துன்பநேரத்திலும் நல்லவராகவே இருக்கிறார். “தேவர் நல்லவரும், நன்மைசெய்கிறவருமாயிருக்கிறீர்; உமது பிரமாணங்களை எனக்குப் போதியும்.(சங்.119:68). நல்லவராக இருப்பது தேவனுடைய குணாதிசயம். மேலும் அதை தமது செயல்களிலும் நிருபிக்கிறார்.

இதனை சங்கீதம் 33 உறுதிப்படுத்துகிறது. வேதாகமம், தான் கூறுவதை நிருபிக்க முயற்சிக்காது. ஏனெனில் வேதம் கூறுவதற்கு விசுவாசப்பதும் விசுவாசிக்காது தத்தும் நம்முடைய பங்கு. தேவன் நல்லவர் என்பதனை நாம் நம்புவதற்கு நமது ஆயுள் நாட்கள் 70 அல்லது 80 ஆண்டுகள் மட்டுமே. ஆனால் தேவனோ காலங்களைக் கடந்த நித்தியர். அவரை அறிந்து

கொள்ள நமது வாழ்நாள் குறுகின்தே. தேவன் நன்மை செய்கிறபடியால் அவர் நல்லவர். அதாவது நமது குண நலன்களை விவரிக்கும் நமது வார்த்தையை நமக்கு வெளிப்படுத்தினதால் அவர் நல்லவர். “கர்த்தருடைய வார்த்தை உத்தமமும் அவருடைய செய்கையெல்லாம் சத்தியமுமாயிருக்கிறது”. ஆம், அவருடைய வார்த்தை உண்மையும் சத்தியமுமானது. “கர்த்தாவே, உமது வசனம் என்றென்றைக்கும் வானங்களில் நிலைத்தி ருக்கிறது” (சங்கீதம் 119:89).

தேவ மனிதர்கள் தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டு பேசினார்கள் என்பதை 2பேதுரு முதல் அதிகாரம் அழகுற விளக்குவதை நாம் இங்கே நினைவுக்குருகி ரோம். தேவ வார்த்தைகள் நமது விகவாசம் பெருகு வதற்காக அருள்பட்டுள்ளன. அவரை விவரிக்கும் அவருடைய தன்மைகளை நமக்குக் கூறும் சத்திய வசனத்தை நமக்குத் தந்த தேவன் எவ்வளவு நல்லவர்!

தேவன் இவ்வுலகைப் படைத்துவிட்டு அப்படியே விட்டுவிடவில்லை. அதைப் பாதுகாத்து பராமரித்து வருகிறார். மகா உயரமும் உன்னதமுமான சிங்காசனத் தில் அவர் வீற்றிருக்கிறார். அங்கிருந்து அண்டசாராசங்களையும் ஆளுகிறார். இம் மகா ராஜைனப் பற்றி நம்மால் அறிந்துகொள்ள நமது அறிவும் போதாது. காலமும் போதாது. நாம் இவ்வுலகில் வாழ்கிறோம் என்பது மட்டுமே நமக்குத் தெரியும். நாளை நமக்கு என்ன நடக்கும்? நாம் ஏன் வாழ்கிறோம் என்பதை ஒருவராலும் தெளிவாகக்கூற இயலாது. தேவனைப் பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமெனில் அவரது வார்த்தைகளை நாம் விகவாசிக்கவேண்டும். அவரது வார்த்தைகளே அவரது அன்பை, கிருபையை, இரக்கத்தை, நீடிய சாந்தத்தை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

தேவன் நமது வார்த்தையை நமக்கு வெளிப்படுத்தி நமது அன்பை நமக்குத் தெரியப்படுத்தினார். “கர்த்தருடைய வார்த்தை உத்தமமும், அவருடைய செய்கையெல்லாம் சத்தியமுமாயிருக்கிறது” (சங்.33:4). எழுத்துவடிவில் அவர் தந்த அவரது ஜீவ வார்த்தைகள் சத்தியமானவை, நம்பிக்கையுட்டுப்பைவை, என்றென்றும் நிலைத்திருப்பை, நம்முடைய தாய்மொழியில் அவர் தந்துள்ள வேத வார்த்தைகளை வாசித்து அவரை அறிந்துகொள்ளுவது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் மகா பெரும் பாக்கியமல்லவா? ஆம், இதுவும் தேவனுடைய ஈவுகளில் ஒன்றாகும்.

“கர்த்தர் ஜாதிகளின் ஆலோசனையை விருதா வாக்கி, ஜனங்களுடைய நினைவுகளை அவமாக்குகிறார். கர்த்தருடைய ஆலோசனை நித்தியகாலமாகவும், அவருடைய இருதயத்தின் நினைவுகள் தலைமுறை தலைமுறையாகவும் நிற்கும். கர்த்தரைத் தங்களுக்குத் தெய்வமாகக்கொண்ட ஜாதியும், அவர் தமக்குச் சுதந்த ரமாகத் தெரிந்துகொண்ட ஜனமும் பாக்கியமள்ளது”. (சங். 33:10-13). மற்றொரு நன்மையான காரியம் என்ன தெரியுமா? அவர் துன்மார்க்கரை அழித்து நீதிமானுக்கு

பலன் தருகிறவர். இவ்வுலகில் துன்மார்க்கர் செழித்து வாழ்வதுபோல நமக்கு தோன்றலாம். எனினும் “பொல் ஸாதவர்களைக் குறித்து எரிச்சலடையாதே” என கூறும் பகுதிகளை வேதாகமத்தில் எத்தனைமுறை வாசித்தி ருப்போம். துன்மார்க்கருடைய செழிப்பான வாழ்வு மிகவும் குறுகின்தே. புல்லைப்போல் ஓங்கி விரைவில் வளருவார்கள். ஆனால் சீக்கிரத்தில் அறுப்புண்டு எரிக்கப்பட்டுப்போவார்கள். எனவே பொல்லாங்களைப் பார்த்து சோர்ந்துபோகாதே. மாறாக நீ நீதிமானாயும் உத்தமனாயும் நடந்துகொள். துன்மார்க்களை தேவன் கவனித்துக் கொள்வார். “நமது வாழ்வு மலர்ப்படுக்கை போன்று சுகமாக இருக்கும். பொல்லாங்கு உனக்கு நேரிடாது. சத்துருவின் குறுக்கீடு இருக்காது” என்று தேவன் நமக்கு வாக்களிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் இம்மானுவேலராய், நல்லவராய் நம்மோடு இருக்கிறேன் என்று உறுதியளித்துள்ளார்.

பொல்லாதவர்களுடைய ஆயுள் குறுகின்தே. அவர்களை தேவன் கவனித்துக் கொள்ளுவார். நல்ல வர்களுக்கு நீண்ட ஆயுள் உண்டு. அவர்களையும் தேவன் கவனித்துக் கொள்வார். தேவன் நல்லவர். நம் காரியங்கள் யாவையும் அவர் தமது கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு வருகிறார். அக்கணக்கை யாராலும் மாற்றவோ திருத்தவோ முடியாது. பொல்லாதவன் என்றென்றும் நிலைத்திருக்க மாட்டான் என்ற உறுதியை நமக்கு தந்து நம்மைத் தேற்றுவதால் தேவன் நல்லவர்.

உங்களுடைய துன்பம் உங்களை மேற்கொள்ளாது. தேவனே அதனைப் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ளுவார். மட்டுமல்ல, “எந்த ராஜாவும் தன் சேனையின் மிகுதியால் இரட்சிக்கப்படான்; சவுரியவானும் தன் பலத்தின் மிகுதியால் தப்பான். இரட்சிக்கிறதற்குக் குதிரை விருதா; அது தன் மிகுந்த வீரியத்தால் தப்பியியாது. தமக்குப் பயந்து, தமது கிருபைக்குக் காத்திருக்கிறவர் களின் ஆத்துமாக்களை மரணத்திற்கு விலக்கி விடுவிக்கவும்; பஞ்சத்தில் அவர்களை உயிரோடே காக்கவும், கர்த்தருடைய கண் அவர்கள்மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது.” (சங். 33:16-19). இவ்வாறு தம்மிடத்தில் விகவாசம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு தேவன் இரட்சிப்பை அருங்கிறார் என்பதை நாம் அறிவோம்.

இறுதியாக, “நம்முடைய ஆத்துமா கார்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறது; அவரே நமக்குத் துணையும் நமக்குக் கேடகமுமானவர். அவரது பரிசுத் தாமத்தை நாம் நம்பியிருக்கிறபடியால், நம்முடைய இருதயம் அவருக்குள் களிக்கிறும். கர்த்தாவே நாங்கள் உம்மை நம்பியிருக்கிறபடியே உமது கிருபை எங்கள்மேல் இருப்பதாக.” (சங்.33:20-22). அவரே நமக்கு துணையும் நம்பிக்கையுமானவர். நமக்கு ஆறுதலை அளிக்கிறவர். தேவன் நமக்கு விடுதலையைத் தருகிறவர். நமக்குத் துணையும் கேடகமுமானவர். நமது நம்பிக்கை என்று இச்சங்கீதத்தில் நாம் வாசிக்கிறோம்.

இன்றைய உலகில் இவ்வித ஆறுதல் வார்த்தை

தைகளைக் கேட்பது அரிது. தங்களது துண்பவேளை களிலும் தேவனை நல்லவராக ருசித்தவர்களைத் தவிர பிறர் வாழ்வின் உயரிய நோக்கங்கள், பெரிய காரியங்கள் இவற்றைத் தேடுவதில்லை. எனவேதான் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கையும் வெற்றியுடன் மிகச் சிலர் கடந்துவிடுகின்றனர். பலர் அதில் தோற்றுவிடுகின்றனர். தேவனது குணங்களின்மேல் விசுவாசம் வைப்பவர்கள் நம்பிக்கையுடன் வாழ்வதும் மற்றவர்கள் அவநம்பிக்கையுடன் தம் காலங்களைக் கழிப்பதுமாயிருக்கின்றனர்.

நித்திய தேவனின் தன்மையுடன் ஒப்பிடும்போது நம்முடைய வாழ்வின் நிகழ்வுகள் மிகக்குறுகிய காலத் தையுடையது. வாழ்வின் இருளான பாதையில் நீங்கள் செல்லும்போது அநாதி தேவனை இறுகப்பற்றி கொள்ளங்கள். அவ்விருளின் பிடியிலிருந்து நீங்கள் விடுதலையாகி வரும் வழியும் அதற்குத் தேவையான ஒளியும் அவரே.

பொல்லாதோரின் வாழ்வு குறுகின்று எனப் பார்த்தோம். ஆனால் பல கிறிஸ்தவ சபைகளும் கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் வாழ்விலும் தங்கள் பிள்ளைகள் வாழ்விலும் பொல்லாங்கினை எவ்வாறு சகித்துக்கொள்கின்றனர் என்ற ஜயம் உங்களுக்கு வரலாம். ஆம், நல்லது எது? கெட்டது எது? என்று பிரித்து அறிய பல

நேரங்களில் நம்மால் முடிவதில்லை. ஏனெனில் சாத்தான் இவைகளுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசத்தைக் காண முடியாதவாறு காரியங்களை மறைத்துவிட்டான். வேதவசனம் காட்டும் அப்பிரிவுகளை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. இதற்கு தீர்வு வேதாகமத் திற்கு மீண்டும் திரும்பவேண்டும். மக்கள் தேவ வார்த்தைகளை வாசிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களால் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை அறிந்துகொள்ள முடியும். நன்மை, தீமை இவைகளை குறித்த தேவனின் கண்ணோட்டத்தை புரிந்துகொண்டு, தீய உலகின் குழப்பத்தின் மத்தியிலும் தேவனுக்குப் பிரியமான வாழ்க்கையை வாழ்முடியும்.

தேவனைப் பற்றிய அறிவு எனக்கு இருந்தால் மாத்திரமே என் வாழ்வில் நடக்கும் தீமையான காரியங்களும் நல்லவரான அவரால் நன்மையாக மாறக்கூடும் என்பதை நான் கண்டுகொள்ளமுடியும். அவரது வார்த்தையான வேதாகமத்தை வாசித்தால் மாத்திரமே அவரின் தன்மைகளை நாம் அறிந்துகொள்ளமுடியும். ஆகவே, எனக்குப் பிரியமானவர்களே, சுத்திய வேத வார்த்தைகளை வாசித்து, தேவனை அறிந்து, அவர் நல்லவர் என்பதை உங்கள் வாழ்க்கையில் அனுதின மும் ருசித்துப் பாருங்கள். □

“தேவதாதன் அவர்களை நோக்கி:

பயப்பாதிருங்கள்; இதோ, எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகா உங்களுக்குத் தாவீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார்.” (லூக்கா 2:10-11)

இயேசு என்றாலே...

மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது!

இயேசு என்றாலே...

ஆனந்தமாக இருக்கின்றது!

இயேசு என்றாலே...

இன்பமாக இருக்கின்றது!

இயேசு என்றாலே...

இனிமையாக இருக்கின்றது!

இயேசு என்றாலே...

ஆறுதலாக இருக்கின்றது!

இயேசு என்றாலே...

சந்தோஷமாக இருக்கின்றது!

இயேசு என்றாலே...

உஞ்சாகமாக இருக்கின்றது!

இயேசு என்றாலே...

அந்நாதவர்களுக்கு

‘இயேசு பிறந்தார்’ என்பதே

நந்திசெய்தி. ஆனால், இயேசுவை

அந்நாதவர்களுக்கு

‘இயேசு’ என்றாலே நந்திசெய்தி தான்!

எது வேண்டும் உங்களுக்கு?

அவர்களுக்கு கீறில்மல் வேண்டும்

ஆனால் கீறில்து தேவையில்லை.

அவர்களுக்கு பெத்தலகேமின் பாலகன் வேண்டும்

ஆனால் கல்வாரி கிரட்சகர் தேவையில்லை.

அவர்களுக்கு அறிந்துபோகும் சீற்றின்பம் வேண்டும்

ஆனால் அழியாத நித்திய மகிழ்ச்சி தேவையில்லை.

அவர்களுக்கு தெய்வீக சுகம்வேண்டும் ஆனால்

தெய்வீக வைத்தியர் தேவையில்லை.

அவர்களுக்கு உலக மாயை வேண்டும் அனால்

உன்னத மகிழை தேவையில்லை.

அதுசாரி, உங்களுக்கு எது வேண்டும்?

நீங்கள் எதை தெர்ந்து கொள்கின்றகளோ

அதுவே உங்கள் நித்தியத்தை நிர்ணயிக்கும்!

'...எற்ற துறையை... உண்டாக்குவேன்...'
(ஆதியாகமம் 2:18)

ஏதேனி!!

மணமகள் விபரம்

(இல F2009-1550) வயது 44, உயரம் 5'. பொதுநிறம். A.O.G சபை. Secretarial Course கற்று செயலாளராக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (பம்பலப்பிடிய).

(இல F2009-1551) வயது 40, உயரம் 5'3". A.O.G சபை. பொதுநிறம். Secretarial Course கற்று செயலாளராக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு மணமகனை தேடுகின்றனர். (பம்பலப்பிடிய).

(இல F2009-1552) வயது 39, உயரம் 5'4.5". மெதடிஸ்த் சபை. பொதுநிறம். B.Com யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலும் Diploma in Business Management கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்று Accountant ஆக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (அவுஸ்திரேலியா).

(இல F2009-1553) வயது 26, உயரம் 5'2". C.P.M சபை. வெள்ளை நிறம். க.பொ.த(சா/த) கற்ற மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வாழைச்சேனை).

(இல F2009-1554) வயது 40, உயரம் 5'2". பொதுநிறம். Gospel Tabernacle சபை. D.Pharm கற்று Parmacist Executive ஆக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கல்கில்சை).

(இல F2009-1555) வயது 31, உயரம் 5'7". அங்கிலிக்கன். பொதுநிறம். க.பொ.த(உ/த) கற்று மனித உரிமை ஸ்தாபன சஞ்சிகை உதவி ஆசிரியராக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு 35 வயதிற்குட்பட்ட மணமகனைத் தேடுகின்றனர். வெளிநாடு விரும்பத்தக்கது. (ஜா-எல).

(இல F2009-1556) வயது 48, உயரம் 5'3". பொதுநிறம். அங்கிலிக்கன் திருச்சபை. க.பொ.த(சா/த) கற்று Cashier ஆக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 7).

(இல F2009-1557) வயது 35, உயரம் 5'3". R.C சபை. பொதுநிறம். திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று ஆசிரியராக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (தெகிவளை).

(இல F2009-1558) வயது 32, உயரம் 5'4". R.C சபை. பொதுநிறம். திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று ஆசிரியராக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (தெகிவளை).

(இல F2009-1559) வயது 45, உயரம் 5'6". அங்கிலிக்கன் திருச்சபை. பொதுநிறம். க.பொ.த(சா/த) கற்ற மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (குறிப்பு: இந்த மணமகளைப் பற்றிய தனிப்பட்ட மேலதிக விபரங்களை அவர்களிடம் தொடர்புகொள்ளும்போது மட்டும் விசாரித்து அறிந்துகொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறீர்கள்.) (கல்கில்சை).

(இல F2009-1560) வயது 34, உயரம் 5'1". T.C.F சபை. பொதுநிறம். க.பொ.த(உ/த) கற்று Project Codinator ராக பணி புரியும் பொத்த மத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்பட்ட மணமகளுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (புளத்கொஹ்பிட்டிய).

(இல F2009-1561) வயது 25, உயரம் 5'4". அங்கிலிக்கன். பொதுநிறம். Montosary Teacher ராக ஆலயத்தில் பணிபுரியும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (குறிப்பு: இந்த மணமகளைப் பற்றிய தனிப்பட்ட மேலதிக விபரங்களை தொடர்புகொள்ளும்போது மட்டும் விசாரித்து அறிந்துகொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறீர்கள்) (விந்துல).

(இல F2009-1562) வயது 27, உயரம் 5'. மாநிறம். A.M.A.B.E (U.K) கற்று N.G.O வில் பணிபுரியும் இரட்சிக்கப்பட்ட மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (ராஜகிரிய).

(இல F2009-1563) வயது 25, உயரம் 5'. பொதுநிறம். R.C சபை. க.பொ.த(உ/த) கற்று Computer Accountant ஆக கடமையாற்றும் மணமகளுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வத்தேகம).

(இல F2009-1564) வயது 25, உயரம் 5'4". C.P.M சபை. வெள்ளள நிறம். க.பொ.த(உ/த) கற்று Management பல்கலைக் கழகத்தில் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (தெகிவளை).

(இல F2009-1565) வயது 34, உயரம் 5'7". A.O.G சபை. பொதுநிறமான மணமகனுக்கு, நல்ல தொழில்புரியும் மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கல்கிள்சை).

(இல F2009-1566) வயது 37, உயரம் 5'2". A.C.M திருச்சபை. பொதுநிறம். க.பொ.த(உ/த), Higher Diploma கற்று Executive Secretary யாக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வத்தளை).

(இல F2009-1567) வயது 36, உயரம் 5'3". பொதுநிறம். R.C சபை. க.பொ.த(உ/த) கற்று ஆங்கில ஆசிரியராக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (மாத்தளை).

(இல F2009-1568) வயது 33, உயரம் 5'2". Christion Fellowship Centre. பொதுநிறம். Corporation Executive ஆக கடமை யாற்றும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (தெகிவளை).

(இல F2009-1569) வயது 23, உயரம் 5'2". அங்கிலிக்கன். சிவந்த நிறம். வீட்டில் Tution எடுக்கும் மணமகனுக்கு, கொழும்பில் சொந்த தொழில்புரியும் மணமகனைத் தேடுகின்றனர். அங்கிலிக்கன் விரும்பத்தக்கது. (கொழும்பு 15).

(இல F2009-1570) வயது 29, உயரம் 4'3". R.C. பொதுநிறம். க.பொ.த(சா/த) கற்று பாலர்பாடசாலை, மறையாசிரியராக கடமையாற்றும் ஆலய பணியில் ஈடுபாடுள்ள மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (மடுல்கெல).

(இல F2009-1571) வயது 26, உயரம் 5'. பொதுநிறம். சுவிசேஷ சபை. க.பொ.த(சா/த) கற்று கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனம் ஒன்றில் காரியதரிசியாக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு, இரட்சிக்கப்பட்ட மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கல்கிள்சை).

(இல F2009-1572) வயது 47, உயரம் 4'5". R.C சபை. பொதுநிறம். க.பொ.த(சா/த) கற்று பொதுசேவை செய்யும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (அக்கரைப்பற்று).

(இல F2009-1573) வயது 36, உயரம் 5'6". A.O.G சபை. சிவந்தநிறம். CIMA, B.Sc(Business Administration) கற்று Office Managerராக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 6).

(இல F2009-1574) வயது 36, உயரம் 5'6". பொதுநிறம். அங்கிலிக்கன். B.A(English), Diploma in Montassori Foundation Course கற்று Montessori Teacher ராக U.S.A யில் பணிபுரியும் மணமகனுக்கு, இரட்சிக்கப்பட்ட மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (தெகிவளை).

(இல F2009-1575) வயது 26, பொதுநிறம். Praise Prayer Lanka சபை. London O/L கற்று Diploma in Montassori கற்ற இரட்சிக்கப்பட்ட மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (மொரட்டுவ).

(இல F2009-1576) வயது 27, உயரம் 5'3". R.C சபை. சிவந்த நிறம். க.பொ.த(உ/த) கற்று தனியார் வைத்திய நிலை யத்தில் Nursing பணிபுரிந்தவாறு Pharmacist கற்கும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (பன்விலை).

(இல F2009-1577) வயது 28, உயரம் 4'10.5". C.P.M திருச்சபை. பொதுநிறம். க.பொ.த(உ/த) கற்று சிறார் பாடசாலை ஆசிரியராக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு, நற்குணமான மதுபாவனையற்ற மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வத்தளை).

(இல F2009-1578) வயது 25, உயரம் 5'3". A.O.G சபை. பொதுநிறம். க.பொ.த(சா/த), Hair Dressing Diploma கற்று Hair Dresserராக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கண்டி).

(இல F2009-1579) வயது 26, உயரம் 5'1". R.C சபை. மாநிறம். க.பொ.த(உ/த) கற்று ஆசிரியராக கடமைபுரியும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 15).

(இல F2009-1580) வயது 27, உயரம் 5'1". Victory Life சபை. பொதுநிறம். க.பொ.த(உ/த) கற்று வங்கியில் Clerk ஆக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (யாழ்ப்பாணம்).

(இல F2009-1581) வயது 36, உயரம் 5'. கல்வாரி பூரண சுவிசேஷ தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோரை இழந்த மணமகனுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வவுனியா).

மணமகன் விபரம்

(இல M2009-1650) வயது 38, உயரம் 5'6". அங்கிலிக்கன் சபை. B.Sc., M.Sc.(USA), கற்று Deputy Director ராக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கண்டி).

(இல M2009-1651) வயது 31, உயரம் 5'6". A.O.G சபை. க.பொ.த(உ/த) கற்ற மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (வவுனியா).

(இல M2009-1652) வயது 28, உயரம் 6'2". C.S.I சபை. M.Sc (Social Science) கற்று Administrative Officer ராக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (டென்மார்க்).

(இல M2009-1653) வயது 32, உயரம் 5'7". Computer Science Engineering கற்று Bussiness System Architect பணிபுரியும் மணமகனுக்கு, 25-29 வயதிற்குட்பட்ட உயரம் 5'2" - 5'4" உள்ள கர்த்தருக்குள் இரட்சிக்கப்பட்ட, மேற்படிப்பு படித்து வேலைசெய்கின்ற ஓரளவு அழகான மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 6)

(இல M2009-1654) வயது 32, உயரம் 5'8". A.O.G சபை. CIMA, MBA கற்ற மணமகனுக்கு, படித்த, மெலிவான உகந்த மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு)

(இல M2009-1655) வயது 38, உயரம் 6'. அங்கிலிக்கன் திருச்சபை. க.பொ.த(உ/த) கற்று மணமகனுக்கு, கிறிஸ்தவ ஆங்கிலம் தெரிந்த மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (குறிப்பு: இந்த மணமகனைப் பற்றிய தனிப்பட்ட மேலதிக விபரங்களை அவர்களிடம் தொடர்புகொள்ளும்போது மட்டும் விசாரித்து அறிந்துகொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறீர்கள்). (கொழும்பு 5)

(இல M2009-1656) வயது 32, உயரம் 5'9". R.C சபை. க.பொ.த(உ/த) கற்று Manager ராக பூாயில் பணியாற்றும் மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 6).

(இல M2009-1657) வயது 28, உயரம் 5'2". அங்கிலிக்கன் சபை. க.பொ.த(சா/த) கற்று Salesmen ஆக கடமையாற்றும் மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (நாவலப்பிடிய).

(இல M2009-1658) வயது 33, உயரம் 5'11". மெதுடில் திருச்சபை. க.பொ.த(சா/த) கற்று யாழ்ப்பானத்தில் அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் மணமகனுக்கு மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (மாத்தளை).

(இல M2009-1659) வயது 34, உயரம் 5'6". ஜெபவீடு ஆலயம். க.பொ.த(உ/த) மற்றும் Diploma in Theology, LBC யில் இரு வருடங்கள் கற்று ஊழியம் செய்யும் மணமகனுக்கு, மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (மட்டக்களப்பு).

(இல M2009-1660) வயது 30, உயரம் 5'3". Sound of Selvation திருச்சபை. க.பொ.த(சா/த) கற்று சுயதொழில் செய்யும் மணமகனுக்கு 25 வயதிற்குட்பட்ட அழகான இரட்சிக்கப்பட்ட மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (லிங்குல).

(இல M2009-1661) வயது 30, உயரம் 5'7". அங்கிலிக்கன். 8ம் வகுப்புவரை கற்ற மாதம் 20,000 ரூபாய் சம்பாதிக்கும் மலையகத்தைச் சேர்ந்த கொழும்பில் வசிக்கும் மணமகனுக்கு மணமகளைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 9).

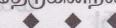

மீஸ் பிரசுரம்

(இல F2008-1492) வயது 38, உயரம் 5'5". A.O.G சபை. வெள்ளைநிறம். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை.

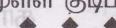
Cashier ராக பணிபுரியும் மணமகனுக்கு மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (வெள்ளைத்தை).

(இல F2008-1499) வயது 46, உயரம் 5'. பொதுநிறம். அங்கிலிக்கன். க.பொ.த(உ/த) கற்று தொழில்புரியும் மணமகனுக்கு, மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 5).

(இல F2008-1453) வயது 37, அங்கிலிக்கன். Junior Executive ஆக HNB யில் கடமையாற்றும் அழகிய நற்குணமுள்ள மணமகனுக்கு நல்ல வேலையில் இருக்கும் நற்குணமுள்ள குடிபழக்கமற்ற மணமகனைத் தேடுகின்றனர். (கொழும்பு 6)

திருமண சேவை சம்பந்தமான சகல தொடர்புகளுக்கும் :

“ஏதேன்” த.பெ. 1012, கொழும்பு, இலங்கை.

சுயநலம்

**‘கிறிஸ்துவம் தமக்கே
பிரியமாய் நடவாமல்..
எழுதியிருக்கிறபடியே
நடந்தார்.’ (ரோமர் 15:3)**

(சதாவது, இயேசு சுவாமி தமக்காக வாழாமல், மற்றவர்களுக்காகவே வாழ்ந்தார்)

ஓடிப்பிடித்து விளையாடிக்கொண்டு இருந்த பிள்ளைகளுக்கு ரமேஷ்தான் தலைவன். எப்போதும் அவன் சொல்லுவ தைத்தான் மற்ற அனைவரும் கேட்டு விளையாடவேண்டும்.

‘இப்போது நாம் ஒளிந்து விளையாடு வோம்’ என்றான். எல்லோரும் அப்படியே செய்தனர்.

‘இப்போது பந்து விளையாடுவோம்’ என்றான். எல்லோரும் விளையாடினர். இப்படியே சிறிதுநேரம் சென்றதும் ரமேசுடைய விருப்பப்படியே விளையாடிய நண்பர்கள் களைத்துப் போயினர். ‘நாம் இப்போது வேறு ஒரு விளையாட்டு விளையாடுவோம்’ என்றனர். ஆனால். ரமேஷ் விரும்பவில்லை ‘நான் சொல்லுகிற விளையாட்டைதான் நீங்கள் விளையாடவேண்டும். ஏனென்றால் நான் தான் தலைவன்’ என்றான்.

எனவே, ஒவ்வொருவராக பிரிந்து சென்று ரஞ்சனுடைய வீட்டில் விளையாட ஆரம்பித்தனர். இப்படி ரமேஷ் தனியேவிடப் பட்டபோது, அவன் அம்மாவிடம் ஒடி முறையிட்டான்.

‘மகனே, அவர்கள் எல்லோரும் உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றதில் ஆச்சரிய மில்லை. நான் விரும்பின்தைத் தான் நீங்கள்

செய்ய வேண்டும் என்று சொல்பவர்களை ஒருவரும் விரும்பமாட்டார்கள்’ என்றார் அம்மா. ரமேஷின் முகம் வாடிப்போய்விட்டது.

‘மகனே, வேதவசனம் என்ன சொல்லுகிறது தெரியுமா? இயேசு சுவாமிகூட இப்பூமியில் வாழ்ந்தபோது தமக்குப் பிரியமானபடி எதையுமே செய்யவில்லையாம். தேவனுக்குப் பிரியமானதை, அல்லது, மற்றவர்களுக்குப் பிரியமானதைத் தான் அவர் செய்தார்.

அன்று முதல், ரமேஷ் ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். தன்னைப் பிரியப்படுத்துகிற காரியங்களைச் செய்யாமல், மற்றவர்களைப் பிரியப்படுத்துகிற காரியத்தையே செய்யவிரும்பினான். அது இயேசு சுவாமிக்குப் பிரியமாயிருந்தபடியால் அதுவே சிறந்தது என என்னினான். அப்படி நடக்க முயற்சித்தபோது, நண்பர்கள் அனைவரும் அவனை நேசிக்கிறதை அவன் கண்டான். இது அவனுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

தம்பி தங்கையரே, நீங்கள் கூட செய்கிற காரியம் முதலில் இயேசுசுவாமிக்குப் பிரியமானதா என யோசித்துப் பார்த்துச் செய்தால், நிச்சயம் அதை மற்றவர்களும் விரும்புவதற்கு இடமுண்டு. இனிமேல் அவ்விதமே பிறருக்கும் தேவனுக்கும் பிரியமானவற்றைச் செய்பவர்களாக நடந்து கொள்வீர்களா?

கடந்தமுறை சிறுவர்சோலை பகுதியில் கேட்கப்பட்ட

வினாக்களுக்கான சரியான பதில்கள்:

1. தானியேலுக்கு பிரதானிகளின் தலைவன் இட்ட பெயர் என்ன? பெல்தெஷாத்சார் (தானியேஸ் 1:7)
 2. தானியேலின் மூன்று நண்பர்களின் பெயர் என்ன? அன்னியா, மீஷாவேல், அசரியா (தானியேஸ் 1:7)
 3. பிரதானிகளின் தலைவனின் பெயர் என்ன? அல்பேனாச (தானியேஸ் 1:4)
 4. நேபுகாத்நேச்சாருக்கு முன்பாக எத்தனை மடங்கு சமர்த்தர்களாக இவர்கள் காணப்பட்டார்கள்?
10 மடங்கு (தானி 1:20)
 5. விசாரிப்புக்காரனின் பெயர் என்ன? மேல்ஷார் (தானி 1:11)
 6. நேபுகாத்நேச்சார் பண்ணிய பொற்சிலையின் உயரம் அகலம் என்ன? அறுபது முழ உயரமும் ஆறு முழ அகலமும் (தானியேஸ் 3:1)
 7. எரிகின்ற அக்கினிச்சுளையின் நடுவிலே எத்தனை பேர் காணப்பட்டார்கள்? நான்குபேர் (தானியேஸ் 3:25)
 8. பொற்சிலையை பணிந்துகொள்ளும்படி வாசிக்கப்பட்ட கீத் வாத்திய கருவிகளின் பெயர்களைக்கறுக?
- எக்காளம், நாககரம், கின்றாம், வீணை, கரமண்டலம், தம்புரு முதலான கீத் வாத்தியங்கள் (தானியேஸ் 3: 5,7,10,15)

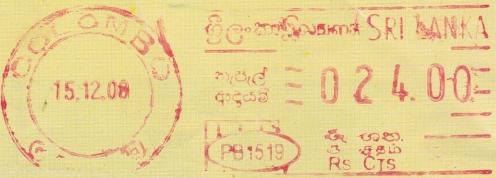
51. எல்தர் மேரி - இரத்தினபுரி.
52. தின்யகுமார் சலோாமி - மட்டக்களப்பு.
53. தின்யகுமார் நியோமி - மட்டக்களப்பு.
54. பே. கிறேஸ் - மட்டக்களப்பு.
55. வெலுப்பிள்ளை அருள்தாசன் - வாழைச்சேனை.
56. K. டிலாந்தி - பொகவந்தலாவ.
57. K. மனோஜ் - பொகவந்தலாவ.
58. K. மெடில்டா சுஹாஷினி - பொகவந்தலாவ.
- 59 ஜூட் ஜோனத்தான் ஜெயப்பனி - கொழும்பு 13.
60. S. ஸாஞ்சனா - ருக்கெலை.
61. S. இலன் ராஜா - ருவன்வெலை.
62. R. ஜோயல் எப்சிபான் - மட்டக்களப்பு.
63. J. ஜெயபிரதீப் - திருகோணமலை.
64. வை. ரேஷ்சல் நிலக்கஷணா - திருகோணமலை.
65. கலைச்செல்வன் மாலதி - அக்கரைப்பற்று.
66. செ. செருபி - திருகோணமலை.
67. தயாசீலன் மயூரன் - மட்டக்களப்பு.
68. தே. மேசிலோமி - திருகோணமலை.
69. கொ. ஸ. ஆஞ்சலோ - மட்டக்களப்பு.
70. டானியேல் குமணன் - ஜெர்மனி.
71. சாமுவேல் குமணன் - ஜெர்மனி.

சரியான விடைகளை வேதநாசன தீதாரத்துடன்

எழுதிய முதல் 71 சிறார்களின் விபரங்கள்.

1. இந்திரன் நிருபா - கைதடி.
2. P. லெமுவேல் - கல்முனை.
3. G. கணேசமுர்த்தி - தாழன்குடா.
4. A. யோகவா - கைதடி.
5. ஹெலன் கிவ்யா வின்சி - நோர்வூட்.
6. மோகனதாசன் மேகலா - யாழ்ப்பானம்.
7. விக்டர் ஜோர்ஜ் பேர்னான்டோ - ஊர்காவற்றுறை.
8. T. ரேக்கா - தம்பலகாமம்.
9. ஜோன் மேரி நிவேதா - கட்டுக்கத்துல.
10. ற. ஷெலூமி சிர்மிக்கா - நாவற்குடா.
11. ஏஞ்சல் ஜேக்கப் - கல்லடி.
12. ஜெனி ஜேக்கப் - கல்லடி.
13. இர்சாத் - மீரவோடை.
14. தாமோதரம்பிள்ளை - கோட்டைக்கல்லார்.
15. R. H. எட்வார்ட் - தலவாக்கலை.
16. S. ரெஜினோல்ட் - பண்டாரவளை.
17. S. டொனால்ட். P - பண்டாரவளை.
18. Y. R. தாஷானி பிரியங்கா - ரக்வானை.
19. சாராய் ஜோகவா - பலாங்கோடை.
20. கோபால் கிழிசானி - பலாங்கோடை.
21. K. குரேஸ் டில்சான் - பொகவந்தலாவ.
22. வயலட் கணகுதனம் - பொகவந்தலாவ.
23. பி. ரெஜினோல் சாந்தகுமார் - சங்கானை.
24. ஞா. கீர்த்தலோஜினி - செங்கலடி.
25. ஜோன் சாமுவேல் ஹூலக் - மட்டக்களப்பு.
26. P. ஜெயா - மட்டக்களப்பு.
27. நாக்கரெத்தினம் ரூபன் - மட்டக்களப்பு.
28. தருமலிங்கம் சுகிர்தா - மட்டக்களப்பு.
29. தருமலிங்கம் கிருவிதிக்கா - மட்டக்களப்பு.
30. ஜேசன் இதயசந்திரா - கனடா.
31. ஜெருசன் இதயசந்திரா - கனடா.
32. கிருபாஜினி ரிபிச்சந்திரன் - மன்றூர்.
33. சிலோசினி அரிச்சந்திரன் - மன்றூர்.
34. M. K. சுத்தியீஸ்லன் - கொச்சிக்கடை.
35. கிறேஷன் போல் - மொரட்டுவை.
36. அன்று ஜீவகுமார் ஜேசுதாசன் - கொழும்பு 15.
37. ஓலவினி நிமலராஜ் - தெகிவளை.
38. X. பியூலா - வவுனியா.
39. X. குனோரியா - வவுனியா.
40. மேஷாக் அல்பிரேட் - திருகோணமலை.
41. யக்ஷான் அல்பிரேட் - திருகோணமலை.
42. தனுசன் யோகேஸ்வரன் - அக்கரைப்பற்று.
43. அனோமியா யோகேஸ்வரன் - அக்கரைப்பற்று.
44. ஒவிலியா யோகேஸ்வரன் - அக்கரைப்பற்று.
45. A. ஆஸா - கம்பளை.
46. A. ஆகாஸ் - கம்பளை.
47. ஜஸ்ரின் ஜனுஸ்ரன் - மன்னார்.
48. S. ஜெகா - யாழ்ப்பானம்.
49. ஜேம்ஸ் விமலேந்திரன் - மட்டக்களப்பு.
50. அ. யோயல் - கைதடி.

Registered in the Department of
Posts of Sri Lanka under
No. QD/11/News/2008

From :
"Sathiyavasanam"
P.O.Box 1012
Colombo.

'இயேக எக்காக விறந்தார் என்ற தலைவிலான
சித்திரப்போட் திலில் வதிவுவசம்யப்பட்ட
தூக்கங்களும் அலுவியவர்களின் வயர்களும்:

1. குசேஷா தில்தூனி - ஆறுமூண்தி.
2. P. கில் - வந்தவர்.
3. J. சுரண்யா - கொழும்பு 7.
4. D. சூனி சாரான் - மலாங்காடை.
5. P. தாஞ்சிகி - மட்டக்களப்பு.
6. அந்தோனி கஹில்ஸன் - வவுனியா.

